

ΕΛΛΗΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΜ

1873.

ΕΤΟΣ Δ'.

ΤΟΜΟΣ Ζ'.

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ ΜΑ'. ΑΘΗΝΗΣΙ. 15. ΜΑΪΟΥ.

ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ ΕΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΩ: ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΜΕΣΑΙΩΝΑ. (*)

(Μετάφρασις ἐκ τοῦ γαλλικοῦ)

Ἐπανεέλθωμεν εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κιθαιρῶνος, τὸ ἐςεμμένον ὑπὸ πιτυῶν ἐναρμονίων φυλλωμάτων καὶ ἀναρβρίχομενοι τὴν ὑψηλὴν αὐτοῦ κορυφὴν, ἰδωμεν ἐκτυλισσόμενον περὶ ἡμᾶς τὸ μαγικὸν πανόραμα τῆς θαυμασίας Ἑλλάδος. Ἡ ἀτμοσφαῖρα εἶναι ἐπὶ τοσοῦτον διαυγῆς καὶ διαπεραστικῆ ὑπὸ τὸν ὥραϊον τοῦτον οὐρανὸν, ὥστε τὰ μακρύτερα κείμενα ἀντικείμενα παρίστανται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν κυανᾶ καὶ βροδόχρα· τοὺς ὀφθαλμοὺς στρέφοντες πρὸς τὰς Ἀθήνας, βλέπομεν δεξιὰ ἡμῶν, πρὸς νότον, πέραν τῆς Κορίνθου, ἣν περισφιγγουσι δύο ἀντίζηλοι κόλποι, τὴν ὥραϊαν Πελοπόννησον στεφομένην ὑπὸ τῶν ὀρέων τοῦ Ταυγέτου, ὅστις σκιαζει τὴν τῶν ἀνδρικῶν ἀναμνήσεων Σπάρτην, καὶ ὑπὸ τῶν ὀρέων τῆς Ἀρκαδίας, ἅτινα ἀναπτύσσονται πρὸς τὴν τῶν ἠρωϊκῶν πανηγύρεων Ὀλυμπίαν. Ἡ θάλασσα περιβάλλει πανταχόθεν τὴν θαυμασίαν ταύτην γῆν δι' ἀναρίθμων κόλπων, ὡς ὑπ' ἄλλης ἀργυρᾶς καὶ κυανῆς ζώνης. Ἀριστερὰ πρὸς ἀνατολὰς, τὸ Αἰγαῖον πέλαγος μὲ τὰς μωσχολό-

(*) Ἴδὲ τὸ προηγούμενον φυλλάδιον.

λους νήσους αὐτοῦ, ὡς ἄλλο ἀνθέων κάνιστρον· δεξιὰ, πέραν τῆς Πελοποννήσου, βλέπομεν τὸ Ἴόνιον Πέλαγος καὶ τὰς νήσους αὐτοῦ, τὴν ἑκατοντάπολιν Κρήτην, τὴν Ἰθάκην τῶν ἀποκρήμων ὀρέων, τὴν Ζάκυνθον πλησιέστερα, τὴν ἀπέναντι τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἀχελώου Λευκάδα, καὶ τὴν Κεφαλληνίαν, ἧτις χαιρετᾷ τὴν θείαν Ἥλιδα. Ἐμπροσθεν ἡμῶν, πρὸς τὴν Μεσημβρίαν, ἔχομεν τὴν θάλασσαν τῆς Ἑλλάδος, ἧτις φαίνεται θέλουσα νὰ σπρώξῃ πρὸς τὴν στερεάν τὸ ἐρωτικὸν σύμπλεγμα τῶν ὡς ἀστερισμὸς λαμπρῶν νήσων αὐτῆς. Ἰδοὺ ἡ Πάρος ἢ τοῦ ἀστίχτου μαρμάρου, Ἰδοὺ ἡ Δήλος ἢ γλυκῶνυμος, ἢ σῦρουσα ἄλλοτε εἰς τὰς ἐορτὰς αὐτῆς τοὺς λαοὺς ὀλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος. Ἐκεῖ ἦτο ὁ ὠραῖος ἐκεῖνος φοῖνιξ, ὅστις ὡς ἄλλη θεὰ ὠραίας γυναικὸς, ἐδέσμευσε τὸν ἐρωτομανῆ Ὀδυσσεά. Ὁ Μέγας Ξεῖρξής, ὅστις ἔμεινε τριήμερον ἐν ἐκστάσει ἀπέναντι τῆς ὠραιότητος ἐτέρου φοῖνικος τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, μᾶς ἐξηγεῖ πῶς ὁ Ὀδυσσεὺς ἠδυνήθη νὰ εἴπῃ τῇ ὠραίᾳ Ναυσικάᾳ, ὅτι μετ' αὐτὴν ὁ φοῖνιξ τῆς Δήλου ἦτο τὸ ὠραιότερον τῶν ὅσα εἶδεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Ἀναμνήσεις αἰώνιοι τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος! οὐδ' ἡ ἐλαχίστη ἄκρα τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης ταύτης ὑπάρχει μὴ διατηροῦσα τὸ ποιητικὸν ὕμῶν ἔχνος! Ἐγγύτατα τῆς ἀκτῆς, ἦν, ὡς εἰπεῖν, ἐγγίζομεν μὲ τοὺς ὀρθαλμοὺς, Ἰδοὺ ἡ Ἐπίδαυρος ἢ ἔχουσα τὰς ἰαματικὰς πηγὰς, ἃς ὁ Ἀσκληπιὸς διαχέει. Ἐτι πρὸς ἡμᾶς εἶναι ἡ Αἴγινα μὲ τὰς μυρτοφόρους καὶ εὐανθεῖς κατηφόρους ὁδοὺς τῆς. Ἰδοὺ ἡ ἠρωϊκὴ καὶ νικηφόρος Σαλαμίν. Τέλος νησιδίον τι, ὅπερ τὸ ὄνομα τῆς Ἑλένης τὸ καθιστᾷ ἀθάνατον. Ὁ Θησεὺς τὴν εἶδεν ἐν τινι κοιλάδι τοῦ Ὑμηττοῦ εἰς τὰς Ἀφίδνας, ἀνῆρπατε τὴν ξανθὴν τῆς Λήδας κόρην ὑπ' αὐτὰ τὰ ὄμματα τοῦ Δεκέλου, ὅστις κατεμήγυσε τὸν ἄρπαγά. Τὸ ἀδιᾶκριτον νησιδίον ἐδέχθη τοὺς ἐφημέρους αὐτῶν ἔρωτας.

Ἡ καλλιπάρετος καὶ θειόμορφος αὕτη Ἑλένη θέλει μῆναι αἰωνίως κυρία τῆς φαντασίας τῶν Ἑλλήνων· πιστὴ εἰς τὴν λατρείαν τοῦ κάλλους, ἢ ἀρχαία ποίησις φαίνεται πανταχοῦ ἀσπαζομένη τὰ ἔχνη τῶν ἡδυπαθῶν αὐτῆς βημάτων. Ἡ Ἑλένη εὔρεν ἀντίζηλον εἰς τὴν φαντασίαν τοῦ ποιητικοῦ τῆς Ἑλλάδος λαοῦ, ἀντίζηλον μᾶλλον αἰδήμονα καὶ σώφρονα, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὀλιγώτερον ταύτης ἀξίαν οἴκτου. Ἡ ἀντίζηλος τῆς Ἑλένης ἦτο ἡ ὠραία Γαλλίς, ἧτις ἐν τῷ ὄχυρῳ αὐτῆς πύργῳ ἀντίστη ἐπὶ δώδεκα ἔτη καθ' ὅλων τῶν προσπαθειῶν τῶν Τούρκων, ὑποκύψασα μόνον δι' ἀπάτης, ἧς τινος ἢ καρδία τῆς τὴν ἕκαμε θῦμα. Ὑπάρχουσι ἐν τῇ Πελοποννήσῳ ὄχυροὶ πύργοι φέροντες εἰσέτι τὸ ὄνομα Πύργος τῆς Ὁραίας. Τίς ἦτο αὕτη; Τὰ δημῶδη ἄξματα δὲν λέγουσιν ἡμῖν τὸ ὄνομά τῆς, ἢ δὲ ἱστορία δὲν τὸ διετήρησεν.

Ὑπὸ τὰ βλέμματα ἡμῶν εἶναι ἡ ἱερὰ ὁδὸς, ἧτις φέρει εἰς τὴν Ἀκρόπολιν τῶν Ἀθηνῶν. Ἐκεῖ, ἐν χώρῳ στενῷ, εἶνα συσσωρευμένα ἅπαντα τὰ θαυμάσια τῆς τέχνης, ἅτινα ἡ θεία σμίλη ἐκλεψε ἀπὸ τῶν πλευρῶν ὅλων ἐκειῶν τῶν ὀρέων, ὧν αἱ κορυφαὶ κυανίζουσιν εἰς τὸν ὀρίζοντα· ἐκεῖ εἶναι ὁ κομψὸς τοῦ Θησεῖος ναὸς, ὁ τῶν θαυμαστῶν γραμμῶν Παρθενῶν καὶ τόσα ἄλλα μνημεῖα, ὧν τὰ εὐγενῆ λείψανα μαρτυροῦσι τὸ μεγαλοπρεπὲς καὶ τὸ κάλλος αὐτῶν.

Θαυμαστὴ καὶ ἀκατανόητος τφόντι ἡ ζωτικότης καὶ ἰσχυρὰ θέλησις, ἣν ἀνέπτυξεν ὁ μικρὸς τῆς Ἑλλάδος λαὸς, ὅπως συσσωρεύσῃ περὶ αὐτὴν τόσα ἀριστουργήματα καὶ αἰώνια ἔργα, ὧν τινῶν ὁ κόσμος ὅλος διαφιλονεικεῖ τὰ θρύμματα ὡς ἅγια λείψανα.

Ἡ χώρα αὕτη, ἣν ἡ ἱστορία, ἡ εὐφυΐα, ἡ θέσις ἢ προνομιοῦχος, κατέστησαν τὸν μαργαρίτην τοῦ κόσμου, εἶναι προωρισμένη, ὅσον καὶ ἂν ἀνθίστανται, νὰ διαμοιράσῃ μετὰ τῆς

Κωνσταντινουπόλεως τὴν αὐτοκρατορίαν τῆς Ἀνατολῆς. Αἱ δύο αὗται μητροπόλεις τῆς Ἀνατολῆς δὲν δύνανται ἐπὶ πολὺν χρόνον νὰ ζήσωσιν ἀντίζηλοι καὶ κεχωρισμένοι, θέλομεν δὲ εἶδει διὰ τῆς τῶν πραγμάτων φορᾶς, ὅτι ἐπὶ τέλους θέλουσιν ἐνωθῆ ὡς δύο τμήματα ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ σώματος. Ἡ Ἑλλάς θέλει ἀποτελέσει νέα Ἑρετικὴν Δημοκρατίαν, ἐὰν ἡ διπλωματία ἀνθίσταται ὅπως γενῆ νέα Βυζαντινὴ αὐτοκρατορία.

Ἐρωτᾶτε, πῶς ἠδυνήθησαν νὰ συσσωρευθῶσιν ἐπὶ τόσου στενοῦ διαστήματος τόσα ἀθάνατα καὶ μεγαλοπρεπῆ ἔργα; Παρατηρήσατε τὸν σχηματισμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους· εἶναι ἀληθὲς ἀβάκιον, οὐτινος ἕκαστος οἰκίσκος, ἐὰν μὴ ἦναι νήσος, εἶναι βεβαίως βαθεῖα κοιλάς, ἧς τινος τὰ ἀπόκρημα ἄκρα ἀποτελοῦσι τόσα διακεκριμένα ὄρια. Ὁ σχηματισμὸς οὗτος τοῦ ἐδάφους ἐν παντὶ χρόνῳ ἐπέβαλεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀποκλειστικούς δημοτικούς θεσμούς, ἀλλὰ καὶ καρποφόρους. Ἀνοίξατε τοὺς ποιητὰς ὡς καὶ τοὺς ἱστορικούς· παντοῦ εὐρίσχετε τὸ κοινωτικὸν πνεῦμα καὶ τὰς ἐπιτοπίους παραδόσεις, αἵτινες παριστῶσιν ἐκάστην φυλὴν, ἐθνότητα σχεδὸν διακεκριμένην.

Ὁ Ἀγαμέμνων, ὡς καὶ ὁ Περικλῆς καὶ ὁ Λυκοῦργος, ἐκυκλοῦντο ὑπὸ Ἀρείου Πάγου ἢ ἀνωτάτου συμβουλίου, ἢ Βουλῶν ἐκ τῶν ἐπισήμων τῆς χώρας συγκεκροτημένων. Οἱ ἄρχοντες, ὅτινες ἀπέσειον τὴν ἐπιτήρησιν τῆς δημοτικῆς ταύτης ἐξουσίας, ἐκαλοῦντο τύραννοι, ἔστω καὶ ὅτε ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἦτο ἀγαθοεργὸς καὶ σωτήριος· ἕκαστος πολίτης ὑπερηφανεύετο φυσικῶς ἐπὶ τῇ φυλῇ αὐτοῦ, καὶ ὁ τοπικὸς αὐτοῦ πατριωτισμὸς ἐξήγειρεν ἐπὶ μᾶλλον τὴν καλλιέργον αὐτοῦ φαντασίαν. Αἱ Ἀθηναίαι ἔχον τὰ κτίρια καὶ τὰς ἐορτάς των, ἡ Σικυῶν ἐπεθύμει δημοίας, ὡς καὶ ἡ Κόρινθος καὶ ἡ Ὀλυμπία καὶ ἅπασαι αἱ ἐπαρχιακαὶ μητροπόλεις. Οὗτος ὁ γόνιμος συναγωνι-

σμὸς ἐπροίκισε τὴν Ἑλλάδα μὲ ἀναμνήσεις καὶ ἀριστουργήματα, συνετέλεσε δὲ, ὥστε ἡ Ἀττικὴ, παραδείγματος χάριν, ἦτις οὐδέποτε ἔσχε πληθυσμὸν ἄνω τῶν τετρακοσίων χιλιάδων, νὰ δυνηθῆ ν' ἀναλάβῃ καὶ τελειώσῃ κίρια τόσον πλοῦσια καὶ ὠραία, ἅτινα ἡ ἰσχυροτέρα αὐτοκρατορία δὲν θέλει ἀποτολήσει νὰ ἐπιχειρισθῆ οὐδέποτε.

Οἱ κατέχοντες τὴν Ἑλλάδα Γάλλοι τῶν σταυροφοριῶν ἀπεξεδύθησαν ἐντὸς ὀλίγου χρόνου καὶ τὴν τραχείαν καὶ βάναιστον γλῶσσαν καὶ τὰ χονδροειδῆ αὐτῶν ἐνδύματα οἷς ἐχρῶντο ἐν Παλαιστίνῃ. Ἡ μέταξα καὶ τὰ χρυσοῦρα ἀντικατέστησαν τὴν σάβην· αἱ εὐπρεπεῖς προκλήσεις ἐξεδίωξαν ἀπὸ τοῦ ἱπποτικοῦ λεξικοῦ τὰς βαναύτους ὕβρεις· ἐφαίνετο ὅτι τὸ ὠραῖον τῆς Ἑλλάδος κλίμα ἐπηρεάσει τὰ ἦθη τῶν Φράγκων, μηδόως ὅμως ἀποχαινοῦν τὴν ἀνδρείαν αὐτῶν· οἱ δὲ Γάλλοι ἀνεπαίσθητως ἐλάβον τὸν χαρακτῆρα καὶ τὰς ἔξεις τῶν ἠττηθέντων· προσεκτήσαντο δὲ πρὸ παντός τὸ πνεῦμα τῆς ἠρωϊκῆς πανουργίας, ἦτις φαίνεται ἰδιότης φυσικὴ τῶν Ἑλλήνων πάσης ἐποχῆς. Ὁ ἄρχων τῆς Καρυταίνης, ὁ Γεορροᾶ Βριέρης (Geoffroy de Briere), ὃν ὠνομάσαμεν Ἀχιλλέα τῆς κατακτήσεως, ἀπέθανεν ἀνευ κληρονόμων κατ' εὐθείαν γραμμὴν. Εἷς τῶν ἀνεψιῶν του, φέρων τὸ αὐτὸ τούτου ὄνομα, ἔρχεται ἀπὸ τοῦ βάρους τῆς Καμπανίας, ἵνα παραλάβῃ τὴν προσήκουσαν αὐτῷ κληρονομίαν· ἀλλὰ καθ' ὁδὸν πληροφορεῖται ὅτι τὸ τιμᾶριον τοῦ θεοῦ του ἔσχεν ἤδη κάτοχον. Καὶ ὅμως δὲν ὠπισθοδρόμησεν· ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἀναζητῆσαι ἐπιτήμως τὸ δίκαιόν του, ἔπερ εἰς οὐδὲν ὠφέλει αὐτῷ, ἐστηρίχθη ἐπὶ μόνῃ τῆς ἰκανότητός του. Ἀρικνεῖται ἄγνωστος ἐπὶ τῆς κατὰ δίκαιον ἀνηκούσης αὐτῷ χώρας, δι' ἐπιτετηδευμένης δὲ ἀδιακρίσιας τῶν ὑπηρετῶν του γνωστοποιεῖται τῷ παρανόμῳ ἄρχοντι τῆς Καρυταίνης, ὅτι εἰς τὰ πέριξ εὐρίσκειται ἀνθρωπὸς τις ἐπιθάνατος, ἐλ-

θών ὅπως πῆ τὰ λαματικά ὕδατα θερμῆς τινος πηγῆς, εὐρισκομένης ἐντὸς τοῦ περιτυχίσματος τοῦ πύργου. Ἐντὸς ὀλίγου γεννῶνται σχέσεις γειτονίας καὶ φιλοξενίας· ὁ δὲ ὑποτιθέμενος ἀσθενῆς λαμβάνει τὴν ἄδειαν νὰ διέλθῃ τὴν κινήτην γέφυραν. Τοῦτου γενομένου ἤδη, ἡμέραν τινα καθ' ἣν ὁ ἄρχων κατέρχεται ὅπως πῆ ἐν τινι πανδοχείῳ ἔξω τοῦ πύργου, ὁ Geoffroy de Brière ῥίπτει μακρὰν τὸ ἔνδυμα τοῦ ἀσθενοῦς, δπλίζεται, ἀνυψοῖ τὴν γέφυραν καὶ ὁμολογεῖ τὸ ὄνομά του καὶ τὰ δίκαιά του. Ὁ ξενίσας αὐτὸν διαμαρτύρεται καὶ φωνάζει· προσκαλεῖ τοὺς ὑποτελεῖς αὐτοῦ ἐκ τῆς πεδιάδος εἰς ἔφοδον κατὰ τοῦ πύργου. Ὁ Geoffroy de Brière ἀντίσταται ἀνδρείως ὡς ἀληθῆς εὐγενῆς μετὰ τῶν ἕξ ὑπηρετῶν του. Ἐπὶ τῇ τόσον καλῶς στηριχθείσῃ πανουργίᾳ αὐτοῦ οἱ βαρῶνοι τῆς Πελοποννήσου ἀναγνωρίζουσιν αὐτὸν ὡς ἕνα ἑαυτῶν κάλλιον ἢ ἐπὶ τῶν τίτλων ἐν τῇ συγγενείᾳ αὐτοῦ, ὁ δ' ἀντιδίκος του, ὁ μὴ δυνηθεὶς νὰ δικαιώσῃ αὐτὸς ἑαυτὸν, ἐγκαταλείπεται ὑφ' ὄλων.

Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπάνδρευσε τὴν θυγατέρα του μὲ τὸν Κάρολον τοῦ Ἀγγιοῦ (Charles d'Anjou) βασιλέα τῆς Νεαπόλεως. Τὸ φέρον αὐτὴν πλοῖον ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Ἡλίδος. Ὁ Νικόλαος τοῦ Ἀγίου Ὁμάρου (de Saint-Omar), ὁ ἐπιχειρηματικώτερος καὶ φιλοδοξότερος τῶν βαρῶνων τοῦ Μορέως, προσδέχεται τὴν ναυαγήσασαν, ἐπιλαμβάνεται ὅπως τῇ διεγείρῃ ἔρωτα. Ὁ ἔρωσ ὡς καὶ ἡ τύχη εἶναι κληρὸς τῶν τολμηρῶν. Τέλος, ὅτε ὁ πατὴρ καὶ ὁ μνηστήρ ζητοῦσι τὴν ἡγεμονίδα, δὲν εἶναι πλέον καιρὸς· εἶχεν αὐτὴ ὑπανδρευθῆ τὸν ξενίσαντα αὐτὴν.

Τὰ χρονικά τοῦ Μορέως βρῖθουσι τοιοῦτων τυχαίων συμβάντων πραγματικῶς δὲ ἡ ἱστορία τῆς γαλλικῆς κατοχῆς εἶναι συμβὰν τυχαῖον, παικιλόμορφον, ἐξακολουθοῦν ἐπὶ τρεῖς σχεδὸν αἰῶνας.

Τὴν 1^{ην} Μαΐου 1205 ὁ στόλος ὁ φέρων τὸν Γεοργιῶ Βιλλαρδουῖνον καὶ τοὺς ἑπτότας αὐτοῦ ἤραξεν εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου. Ἀφίκετο εἰς Πάτρας, ἣν ἐξ ἐφόδου κατέλαβον οἱ ἐπιδρομεῖς· ἐκεῖθεν προὐχώρησαν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Ἀχαΐας, ὑπερέβησαν τὰ ὄρη τοῦ Ἐρυμάνθου, ἠκολούθησαν τὸν ῥοῦν τοῦ Λάδονος καὶ τοῦ Ἀλφειοῦ, διὰ τῶν μόνων τερπνῶν λειμῶνων τῆς Πελοποννήσου, ἃ δὲν ἔστησαν ἢ ὅτε διεξήλθον διὰ τῆς νοτίου κλιτύος τῆς Ταυγετίου ἀλύσεως, ἐνθα ὁ ἄρχων τοῦ Μορέως ὤρισε τὴν ἔδραν του ἐν τῇ κώμῃ Μιστρᾶ, ἀπεχούση δύο ὥρας τῆς ἀρχαίας Σπάρτης. Ἀφοῦ διενεμήθησαν καθ' ὁδὸν τὰ τιμάρια, εἰς Καλάβρυτα, ἅτινα ἐπισκοποῦσι τὴν Ἀρκαδίαν, εἰς Καρύταινα, ἣτις ἐπιβάλλει τῇ Τσακωνίᾳ, ὁ μικρὰς στρατὸς τοῦ Βιλλαρδουῖνου ἐπερίμενε τὸν Λομβαρδὸν Μομφεβράτον, ὅστις, ἀφοῦ ἐκυρίεψε τὴν Μακεδονίαν ἢ Σαλονικίην, κατήρχετο ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα διὰ τῶν εὐφόρων πεδιάδων τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς πολυφύτου κοιλάδος τῆς Δωρίδος, διὰ τῆς ὁδοῦ, ἣν ἐδείξαμεν τῷ ἀναγνώστῃ ἐν ἀρχῇ τῆς παραύσης.

Ὁ ἡγεμὼν Μομφεβράτος, ὡς ἔπραξεν ὁ Βελλαρδουῖνος, διέμοιρασε τὰ τιμάρια καθ' ὁδὸν ἐπὶ τε τὰς θεσσαλικὰς πεδιάδας καὶ τὰς ἐσωτερικὰς τῆς Ἑλλάδος κοιλάδας. Μετὰ τὴν πρῶτην ταύτην τῆς κατακτήσεως διανομὴν τὸ λοιπὸν διεπράξατο ὁ χρόνος, οἱ δὲ βαρῶνοι, οἵτινες δὲν ἔλαβον τιμάρια, διεμερίσαντο τοιαῦτα μόνον ἐκ τῆς κατακτηθείσης χώρας ἐπὶ τῇ ἀκμῇ τοῦ ξίφους αὐτῶν. Οὕτως ἀπέκτησε τὴν Ἀττικὴν ὁ ἄρχων τῆς Ῥόχης· οὕτως ὁ Ἰωάννης Νεουλλὲ ἔκτισε τὸν ὄχυρὸν αὐτοῦ πύργον τῆς Πασσάβας εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἄκραν τῆς χερσονήσου τοῦ Ματαπᾶ ἢ Ταινάρου, ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς ἀνυποτάκτου Μάνης.

Οἱ βαρῶνοι, οἵτινες δὲν ἔλαβον μόνον τῶν τὴν μερίδα αὐ-

τῶν, παρηγγέλησαν νὰ κατακτήσωσι τὰ τιμάρια, ἅτινα τοῖς ὠρίσθησαν. Ὁ εἷς κατεστάθη εἰς Νεόκαστρον ἢ Ναυαρίνον ἐν τῇ παλαιᾷ Σφακτηρίᾳ, ἐπὶ τῆς ἀμμόδου ἀκτῆς τῆς Πύλου, καὶ ἐξουσίασεν οὕτω ὄλην τὴν παραθαλάσσιον Μεσσηνίαν, ἣν ποίει μὲν ὁ Πάμισος, χωρίζει δὲ ὁ Πηνεῖδος ἀπὸ τῆς Ἡλίδος. Ἄλλος ἀνῆλθε τὰς ἀκτὰς τῆς θείας Ἡλίδος, ἣν καλῶναι καὶ γονιμοποιεῖ ὁ Ἀλφειὸς μέχρι τῆς ἀκρας Τορνέζης, καὶ ἐνεκατέστη ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ὀλυμπίᾳ, ἀπέναντι τῆς Κεφαλληνίας καὶ τοῦ Ἰονίου πελάγους. Ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς Κυλλήνης ἐκτίσθη ἡ Γλαρέντζα· πάραυτα δὲ εἰσέρευσε εἰς τὴν Γλαρέντζαν τὸ ἐμπόριον ὅλης τῆς Πελοποννήσου καὶ ὅλης σχεδὸν τῆς Ἑλλάδος, ὥστε οἱ κατακτηταὶ ἐπεζήτησαν καὶ εὔρον τὸ σημεῖον τὸ πλησιέστερον τῇ γεννητηρίᾳ αὐτῶν γῆ, ὅπως προσκαλοῦσι τὴν μητρόπολιν εἰς τὰ κέρδη τῆς κατακτήσεως. Οὕτως ἡ Γλαρέντζα προήχθη εἰς εὐδαιμονίαν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἡ Ἐνετία καὶ ἡ Φλωρεντία κατήντησαν ζηλότυποι, ἡ δὲ κατοχὴ τοῦ ἀνθούντος λιμένος τούτου ὑπῆρξεν ἐφ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς γαλλικῆς κατοχῆς διαρκῶς διαφιλονεικουμένη. Τέλος μετὰ διαφόρους περιπετείας ἡ κληρουχία αὕτη ἔδωκε τὸ ὄνομά της εἰς τοὺς πρωτοτόκους τῆς Ἀγγλίας υἱοὺς, ὡς ἡ Ἀττικὴ κατέστη τέλος κληρουχία τῶν βασιλέων τῆς Ἰσπανίας.

Τὸ σύστημα τῆς γαλλικῆς κατοχῆς ὑπῆρξεν ἀπανταχοῦ τὸ αὐτὸ τόσον ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, ὅσον ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι καὶ τῇ Θεσσαλίᾳ. Πύργος ὄχυρός, ἐπισκοπῶν καὶ δεσπόζων ἀπὸ ὑψους μᾶλλον ἢ ἥττον ἀποκρήνου ἀπάσας τὰς πέριξ κοιλάδας, ὑπῆρξεν ἡ στρατιωτικὴ τῆς χώρας κατοχὴ. Δώδεκα τῶν ὄχυρῶν τούτων πύργων, ὧν τὰ τεῖχη, εἰσέτι ὄρθια, πολλάκις ἐσταμάτησαν τοὺς Τούρκους κατὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ἐλληνικῆς ἐπαναστάσεως, ἐδέσποζον ὄλων τῶν ἐσωτερικῶν διόδων τῆς Πελοποννήσου. Οἱ λαοὶ τῶν κοιλάδων δὲν ἠδυνήθησαν ν' ἀνθέξωσι

κατὰ τῆς διαρκοῦς πίεσεως τῶν πύργων, ἀλλ' οἱ κατακτηταὶ ἔσχον τὴν εὐφροίαν νὰ ἀφήσωσιν εἰς τοὺς λαοὺς τούτους τοὺς παλαιοὺς δημοτικοὺς αὐτῶν θεσμούς.

Οὕτως ἡ γαλλικὴ κατοχὴ ταχέως ἐκλιματίσθη εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Πελοποννήσου. Δὲν συνέβη ὅμως τὸ αὐτὸ εἰς τὰ ὄρη. Εἰς τὰ βουνὰ τῆς Ἀρκαδίας, τῆς Τσακωνίας καὶ Μάνης, κατέφυγον οἱ τελευταῖοι ἀντιπρόσωποι τῆς ἐλληνικῆς ἀνεξαρτησίας, κληρονόμοι τῶν Σπαρτιατῶν. Ἐκ τούτων δὲ ἐγεννήθησαν οἱ Κλέφται. Ὅπως πάυση ἡ διηγετικὴ μετ' αὐτῶν πάλη, ἐπῆλθεν ἡ ιδέα τῆς προσλήψεως αὐτῶν ὑπὸ μισθὸν καὶ τῆς εἰς τὰς γαλλικὰς τάξεις παρεισάξεως, ὡς ἐγένετο ἐν Ἀλγερίᾳ μετὰ τοὺς Ζουάβους καὶ τοὺς Σπαχῆδας. Ὁ κόμης Παλατῖνος τῆς Κεφαλληνίας καὶ οἱ τριτεύοντες βαρῶνοι τῆς Εὐβοίας ἐπεφορτίσθησαν τὴν θαλασσίαν προστασίαν μετὰ τῶν συμμαχούντων Ἐνετῶν ὁ μὲν πρῶτος πρὸς τὸ μέρος τῆς εἰσόδου τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου, οἱ δ' ἕτεροι πρὸς τὴν εἰσόδον τοῦ Μαλλιακοῦ κόλπου.

Τοιοῦτον στρατιωτικὸν σύστημα καθίστα τὴν γαλλικὴν τοῦ Μορέως κατοχὴν ἀνάλωτον, ἐὰν ἅπαντες οἱ ἰσχυροὶ αὗτοι πύργοι συνδέοντο ἀλλήλοις διὰ δεσμῶν ἱεραρχικῶν, καὶ ἐὰν ἅπαντες οἱ μεγάλοι αὗτοι βαρῶνοι ἦσαν ἀλληλέγγυοι. Δὲν ἔσχον ὅμως οὕτω τὰ πράγματα. Ἐὰν ὁ εἷς ἐπιπτεν ἀπέναντι κοινοῦ ἐχθροῦ, οἱ λοιποὶ, ἀντὶ νὰ δράμωσιν εἰς βοήθειάν του, ἐχάιροντο ἐπὶ τῇ πτώσει αὐτοῦ. Οὕτως ἀπόλετο ἐν πρώτοις τὸ γαλλικὸν δουκάτον τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ τὴν προσβολὴν τῶν Καταλάνων. Οὕτω παρῆλθον τὸ ἐν κατόπιν τῶν δὲ ἅπαντα τὰ γαλλικὰ τιμάρια τοῦ Μορέως, τὰ μὲν ἐν ξενικαῖς συμμαχίαις, τὰ δὲ ἀγορασθέντα ὑπὸ τῶν Ἐνετῶν, οἵτινες ἤρχοντο κατόπιν τῆς γαλλικῆς κατοχῆς ὡς οἱ μεταπράται ὀπισθεν στρατιᾶς, ὅπως προσεξοφλήσωσι τὰ σκύλα τῶν ἠτιτηθέντων.

Καὶ ὁμῶς ὑπῆρξε στιγμή τις, καθ' ἣν οἱ ταραχοποιοὶ εὗτοι τιμαριῶται ἐνόησαν, ὅτι ἡ ἀντιζηλία τοὺς παραδίδει μεμωμένους εἰς τὸν κοινὸν αὐτῶν ἐχθρὸν, τοὺς Τούρκους. Ἡ ἀρχοντία τοῦ Μορέως περιῆλθεν ἐκ κληρονομικῆς διαδοχῆς εἰς Λουδοβίκον τὸν Βουρβῶνον, τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς ἡρωϊκῆς γενεᾶς, ἐν ἣ ἐπὶ αἰῶνας ἐμελλε νὰ συσσωματωθῇ ἡ γαλλικὴ ἐθνότης. Πρὶν μεταβῆ πρὸς παραλαβὴν τοῦ τιμαρίου του ὁ Louis de Bourbon, προεξαπέστειλεν ἐντολοδόχον τινά, ὅστις ἔλαβε τὴν ὑποταγὴν καὶ παραδοχὴν ἀπάντων τῶν τιμαριωτῶν τοῦ Μορέως. Τοῦτο συνέβη τῷ 1390. Τὰ ἐν Γαλλίᾳ τότε συμβαίοντα ἐμπόδισαν τὸν ἄρχοντα νὰ μεταβῆ αὐτοπροσώπως εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἔνθα ἡ παρουσία του ἦτο ἀναγκαία, ὅπως συμπλησιασθῇ τοὺς δώδεκα μεγάλους βαρῶνους τοῦ Μορέως, ἀπηυδακτάς ἀπὸ τῶν ἀλληλομαχιῶν αὐτῶν καὶ εὐκόλως προσερχομένους περὶ τὸν οἶκον τῶν Βουρβῶνων, εἰς δὲ τὸ ἐνδοξον παρελθὼν ἔδιδε δικαίωμα, ὅπως διατάσῃ καὶ βασιλεύῃ ἐπὶ πάντων καὶ ἀπανταχοῦ. Στερούμενοι τοῦ κέντρου τούτου οἱ μεγάλοι τῆς Ἑλλάδος Βαρῶνοι, ἐγκατέλιπον ἑαυτούς. Ἦδη οἱ Τούρκοι μετὰ τοῦ Βαϊαζήτου ἐπροχώρησαν μέχρι τοῦ κέντρου τῆς Ἠπείρου καὶ τῶν πρὸς Πελοπόννησον διόδων, ἀφοῦ κατεσύντριψαν εἰς τὴν Νικόπολιν τοὺς βαρῶνους τῆς Θεσσαλίας, αἵτινες προσεπάθησαν μετὰ τῶν Οὐγγρων νὰ τοῖς ἀντισταθῶσιν. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης οἱ ἄρχοντες τοῦ Μορέως οὐδὲν ἕτερον ἐσκέφθησαν ἢ νὰ ἐξαργυρώσωσι τὰ τιμαριά των, πωλοῦντες αὐτὰ τοῖς Ἑνετοῖς. Οὕτω τῷ 1470 δὲν ἔμενε τίποτε τῆς γαλλικῆς κατοχῆς οὔτε ἐν Κωνσταντινουπόλει, οὔτε εἰς Σαλονίκην, οὔτε εἰς τὸν Μορέαν, ἢ δ' Ἀνατολὴ ὀλόκληρος ἦτο εἰς χεῖρας τῶν Τούρκων.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΠΕΖΙΚΟΥ.

(ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ)

Α'.

Ζυγοποίησις, παράταξις καὶ σχηματισμός.

Τὸ πεζικὸν τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ, ἐξαιρέσει τῶν Κυνηγῶν καὶ τῶν Σκοπευτῶν (1), οἵτινες τάσσονται εἰς 2 ζυγούς, τάσσεται εἰς τρεῖς ζυγούς (2).

Οἱ ὑψηλότεροι τῶν ἀνδρῶν ἐκάστου λόγου ἀποτελοῦσι τὸν πρῶτον αὐτοῦ ζυγόν· οἱ εὐκίνητοτεροι καὶ οἱ καλῆτεροι Σκοπευταὶ τὸν τρίτον. Οἱ ἄνδρες ἐκάστου ζυγοῦ τάσσονται κατὰ τὸ ἀνάστημα ἐκ δεξιῶν πρὸς τ' ἀριστερά.

Ἡ τῶν ζυγῶν ἀπόστασις εἶναι 2 ποδῶν (3). Ἐκαστος λόχος διαιρεῖται εἰς 2 ἰσοδυνάμους οὐλαμούς· καὶ ὅτε οἱ οὐλαμοὶ εἶναι δυνάμεως πλεόν τῶν 19 στοιχῶν, ἕκαστος αὐτῶν διαιρεῖται εἰς 2 διμοιρίας, καὶ ἐκάστη τῶν τελευταίων τούτων εἰς 2 ἐνωμοτίας.

Οἱ λόχοι εἰς τὰ τάγματα καὶ συντάγματα, οἱ δὲ οὐλαμοὶ

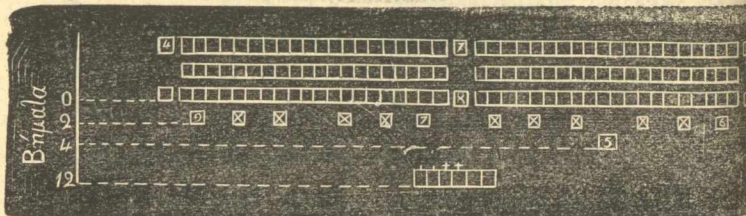
(1) Schütze=Tireur. Οἱ Franc tireurs μετεφφράσθησαν διαρκῶς «ἐλεύθεροι Σκοπευταί», ἐπομένως καὶ τὸ σῶμα τῶν Schützen=Tireurs = Σκοπευταί. Ἡ δυσκολία τοῦ ἐξελληνισμοῦ τῶν ὀνομάτων δὲν ἀρχίζει διαρκῆς. Τὰ εἰδικὰ ταῦτα σῶματα παρ' ἡμῖν ἄλλοτε μὲν ἐκλήθησαν Ἀκροβολισταί, σήμερον εἰζωνοὶ καὶ αὔριοι ἄλλως.

(2) Τὸ Βαυαρικὸν πεζικὸν τάσσεται εἰς 2 ζυγούς, καὶ θέλει διατηρηθεῖν τὸν σχηματισμὸν τούτον.

(3) Ἡ τῶν ζυγῶν ἀπ' ἀλλήλων ἀπόστασις μετρεῖται ἀπὸ τῶν ὀπισθίων τῶν ἐμπροσθίων ἀνδρῶν μέχρι τοῦ στήθους τῶν ὀπισθίων ἀνδρῶν.

εις τὰ τάγματα φέρουσιν αὐξοντας ἀριθμούς ἐκ δεξιῶν πρὸς τ' ἀριστερά.

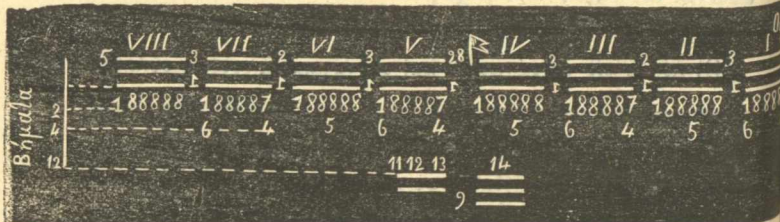
Παράταξις λόχου.

Ἐξήγησις τῶν σημείων.

1 Διοικητὴς λόχου	8 δεξιᾶς πτέρυγος ὑπαξιωματικοί
2 πρῶτος ὑπολοχαγός (1)	9 ἀριστερᾶς » »
3 ἄος δεύτερος »	☒ οὐραγοὶ ὑπαξιωματικοί
4 β. » »	☐ αὐλητῆς
5 γ. » »	☐+ τυμπανιστῆς
6 Ἐπιλοχίας	☐ σαλπικητῆς
7 Ἀντεπιλοχίας (λοχίας)	

Παράταξις τάγματος.

(1) Καὶ ἐν τῷ ἑλληνικῷ στρατῷ, ἐὰν μὴ σφάλλωμεν, ἐπὶ Κυβερνήτου οἱ κατόπιν τοῦ βαθμοῦ τοῦ λοχαγοῦ ἀξιωματικοὶ ἐκαλοῦντο ὑπολοχαγὸς πρῶτος, ὑπολοχαγὸς δεύτερος, ἀντιστοιχοῦντος τοῦ πρώτου μετὰ τὸν σήμερον ὑπολοχαγόν, τοῦ δὲ δευτέρου ἢ μετὰ τὸν ἀνθυπολοχαγόν ἢ καὶ μετὰ ὑπολοχαγόν.

1 διοικητὴς τάγματος	☐ δεξιᾶς πτέρυγος ὑπαξιωματικός
2 διαικηταὶ λόχων	☐ ἀριστερᾶς » »
3 πρῶτος ὑπολοχαγός	☐ σημαιοφόρος
4 α. δεύτερος ὑπολοχαγός	9 ὑπασιπιστῆς τάγματος
5 β. » »	10 » »
6 γ. » »	11 σαλπικηταὶ
7 ἐπιλοχία	12 τυμπανισταὶ
8 οὐραγοὶ ὑπαξιωματικοί	13 αὐληταὶ
	14 μουσικοὶ

Σχηματισμὸς καὶ κινήσεις.

Τάγμα πεζικοῦ σχηματίζει

1) Φάλαγγα κατὰ παραγωγὴν δι' ὀλοκλήρου στροφῆς ἐπὶ τὰ δεξιὰ ἢ ἐπὶ τ' ἀριστερά, καθ' ἣν, ἐν πορείᾳ, ἢ κατόπιν τῆς κλίσεως τῶν ἀνδρῶν προκύψασα ἀπόστασις μεταξὺ τῶν στοιχῶν μένει ἐντελῶς διατηρουμένη. Ἡ κατὰ μέτωπον τάξις ἀποκαθίσταται διὰ κλίσεως πρὸς τὴν ἀντίθετον διεύθυνσιν.

2) Φάλαγγα τμηματικὴν, ὅ ἐστι κατ' οὐλαμούς, διμοιρίας ἢ καὶ ἐνωμοτίας·

α) Διὰ στροφῆς τῶν τμημάτων (ἢ διεύθυνσις τοῦ βαδίσματος κατὰ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ μετώπου).

β) Δι' ἐπιτάξεως τῶν τμημάτων (τὸ ἐν ὀπισθεν τοῦ ἐτέρου) (ἢ διεύθυνσις τοῦ βαδίσματος κάθετος ἐπὶ τινος τῶν πτερύγων).

γ) Διὰ προτάξεως τῶν τμημάτων (τὸ ἐν ἔμπροσθεν τοῦ ἐτέρου) (ἢ διεύθυνσις τοῦ βαδίσματος κάθετος ἐπὶ τῶν πτερύγων).

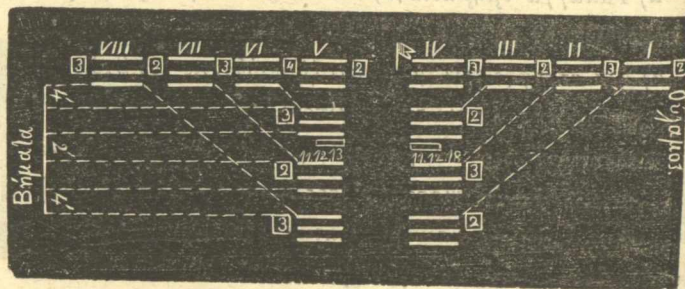
δ) Διὰ προτάξεως καὶ ἐπιτάξεως τῶν τμημάτων, καθ' ἣν περίπτωσιν ἡ φάλαγξ σχηματίζεται ἐπὶ οἰουδήποτε κατ' ἀρῆσκειαν τμήματος, ἢ δὲ διεύθυνσις τοῦ βαδίσματος παραγγέλ-

λεται κάθετος ἐπὶ τοῦ τμήματος τοῦ μείναντος κατὰ τὸν σχηματισμὸν ἀκινήτου (1).

ε) Ἐπὶ τοῦ κέντρου [φάλαγξ διπλῆ (double), φάλαγξ προσβολῆς].

Αἱ φάλαγγες καλοῦνται ἀραιαί, ὅτε τὸ διάστημα (ἢ ἀπόστασις) ἀπὸ τοῦ ἑνὸς τεμαχίου εἰς τὸ ἕτερον τμήμα περιλαμβάνει τὸ μήκος τοῦ τμήματος. Ἐὰν τὸ διάστημα τοῦτο ᾖ ναὶ συντομώτερον, τότε προκύπτει πυκνὴ φάλαγξ. Ἡ ἀπόστασις μεταξύ τῶν συνακολούθων τμημάτων ὑφίσταται εἰς τὴν πυκνὴν φάλαγγα, ἐὰν ἡ λήψις ἄλλου διασθήματος ἀποφασιστικῶς δὲν διετάχθη διὰ παραγγέλματος, πάντοτε ἴση τοῦ διπλοῦ τῶν ζυγῶν διαστήματος, μετρομένου ἀπὸ τῶν οὐραγῶν ὑπαξιωματικῶν τοῦ προτεταγμένου τμήματος.

Ἡ φάλαγξ προσβολῆς (κεντρικὴ φάλαγξ) εἶναι ὁ θεμελιώδης πρὸς μάχην σχηματισμὸς τοῦ πεζικοῦ, διότι χρησιμεύει ἐπίσης καταλλήλως ὅσον εἰς τὰς κινήσεις, ὅσον καὶ εἰς σχηματισμὸν πρὸς μάχην κατὰ τὴν προσβολὴν καὶ τὴν υποχώρησιν, ἀπειλουμένου ὑπὸ ἰσχυροῦ ἵππικοῦ.

Ἐξηγήσεις τῶν σημείων.
(Ἰδὲ σχῆμα παρατάξεως τάγματος).

(1) Ἡ ἀριθμητικὴ σειρά τῶν τμημάτων διατηρεῖται πάντοτε ὅσον εἰς τοὺς κατὰ φάλαγγα σχηματισμοὺς, ὅσον καὶ εἰς τὰς ἀναπτύξεις.

Ὁ σχηματισμὸς οὗτος συννεοὶ ἐν ἑαυτῷ αὐτοσυντήρησιν, ἰσχύον, εὐκνησίαν διὸ καὶ ἐντεῦθεν δόγμα θεμελιώδες ὅτι τάγμα στελλόμενον πρὸς μάχην, δεόν τὰ λάβη τοῦτον τὸν σχηματισμὸν, ἔχον τοὺς οὐλαμοὺς τῶν σκοπευτῶν αὐτοῦ εἰς τὴν οὐρὰν τῶν λόχων.

Ἡ μόρφωσις τῶν οὐλαμῶν τῶν σκοπευτῶν ἀπὸ τοῦ τρίτου ζυγοῦ ἐπέχεται, ἐπὶ παραγγέλματι ἢ σήματι, ἀπὸ τοῦ παρατεταγμένου ἢ ἐν φάλαγγι τάγματος, καθ' ὃ εἰς ἕκαστον τῶν λόχων ὁ τρίτος ζυγὸς τοῦ παρὰ τὴν σημαίαν εὐρισκομένου οὐλαμοῦ φέρεται ὀπισθεν τοῦ μεμακρυσμένου οὐλαμοῦ (τρίτου ζυγοῦ), ὅστις τρίτος ζυγὸς ὀπισθοχωρεῖ ἐπὶ ἐξ βήματα ἀπὸ τῆς ἀρχικῆς αὐτοῦ θέσεως.

Ἐκαστος οὐλαμὸς σκοπευτῶν (1) διοικεῖται ὑφ' ἑνὸς ἀξιωματικοῦ, ἔχοντος παρ' ἑαυτῷ τοὐλάχιστον τρεῖς ὑπαξιωματικούς καὶ ἓνα σαλπικτήν, εἰ δυνατόν ὁμοῦς χορηγοῦνται αὐτῷ ὅσοι ὑπαξιωματικοί, ὅσας ὁ οὐλαμὸς ἀριθμεῖ ἐνωμοτίας.

Ἐπὶ τῷ παραγγέλματι «εἰς ἀκροβολισμὸν» ὁ α' καὶ ὁ δ' οὐλαμὸς τῶν σκοπευτῶν φέρονται πρὸς τὰς σχετικὰς πτέρυγας τοῦ τάγματος. Αἱ ἐξωτερικαὶ πτερύγαι ἐνωμοτιαί καὶ τῶν δύο οὐλαμῶν παρατείνονται ὡς γραμμὴ σκοπευτῶν (ἀκροβολιστῶν), ἐνῶ αἱ ἄλλαι ἐνωμοτιαί προβαίνουσιν ὡς στηρίγματα (ἐφεδρεία τῆς γραμμῆς τῶν ἀκροβολιστῶν), ἀκολουθοῦσαι τὴν γραμμὴν τῶν σκοπευτῶν, καὶ φθάνουσαι εἰς 100 βημάτων ἀπόστασιν ἀπὸ τῶν πτερύγων τοῦ τάγματος κάμνουσιν Ἄλτ!

Ἐὰν μέλη τὰ ἐνισχυθῇ ἡ γραμμὴ τῶν σκοπευτῶν, τοῦτο ἐνεργεῖται διὰ τῆς παρατάξεως μιᾶς τῶν ἐνωμοτιῶν ἀφ' ἑκάστου τῶν στηρίγματων. Ἡ ἐνωμοτία αὕτη ἐπεκτείνει τὴν ἐσω-

(1) Οἱ οὐλαμοὶ τῶν σκοπευτῶν (ἀκροβολιστῶν) φέρουσι κατὰ τὴν ἐν τῷ τάγματι τάξιν τῶν λόχων τοὺς ἀριθμοὺς 1—4.

τερικὴν πτέρυγα τῆς σχετικῆς αὐτῆ γραμμῆς τῶν Σκοπευτῶν, ἧτις ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ φέρεται ὀλόκληρος κατὰ τι πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν αὐτῆς πτέρυγα.

Ἄν ὁ πρῶτος καὶ ὁ τέταρτος οὐλαμὸς τῶν Σκοπευτῶν παρετάθησαν ὀλοσχερῶς, τότε, διὰ περαιτέρω ἐνίσχυσιν τῆς γραμμῆς τῶν Σκοπευτῶν, φέρονται ἐπὶ τὰ ἐμπρὸς οἱ πτερύγιοι λόχοι, οἵτινες κατὰ τὴν προώρησιν αὐτῶν σχηματίζουσι τὰς *φάλαγγας λόχων* (1).

Ἐὰν τὸ τάγμα βραίνῃ ἐπὶ τὰ πρόσω καὶ ἡ γραμμὴ τῶν Σκοπευτῶν παραγγέλλεται νὰ σταθῇ, τότε τὰ ὡς στηρίγματα τῶν Σκοπευτῶν χρησιμεύοντα στρατεύματα, ἅμα τὸ τάγμα πλησιάζει αὐτὰ εἰς ἀπόστασιν 20 βημάτων, μεταβαίνουσιν ὀπισθεν διὰ τῶν πτερύγων αὐτοῦ καὶ ἀναλαμβάνουσι τὰς θέσεις των ὀπισθεν τῶν λόχων. Ἡ γραμμὴ τῶν Σκοπευτῶν ἐπὶ τῷ παραγγέλματι ἀνάκλησις ἐλευθεροῖ τὸ μέτωπον τοῦ τάγματος, ὑποχωρεῖ ἐν βήματι δρομαίῳ διὰ τῶν πτερύγων τοῦ τάγματος, ὀπισθεν τῶν ὁποίων πτερύγων σχηματίζεται ὡς οὐλαμὸς Σκοπευτῶν καὶ παρακολουθεῖ τὸ προβαῖνον τάγμα ἐν τῷ σχηματισμῷ τούτῳ.

B'

Ἡ διὰ πυρῶν μάχη ἐν συνεπτυγμένῃ τάξει.

Ὁ Κανονισμὸς διδάσκει 2 εἶδη πυροβολισμοῦ, τὴν *συνεκ-
πυρσοκρότησιν* καὶ τὸ *ταχὺ πῦρ*.

Τὸ πῦρ ἐν συνεκπυρσοκροτήσῃ εὐρίσκει ἐφαρμογὴν κατὰ τῶν

(1) Ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Compagnie Colonne (φάλαγγς λόχου) ἐνοεῖται ὑπὸ κοινὴν ἔποψιν ἢ εἰς 6 βημάτων ἀπόστασιν πύκνῃ τμηματικῇ φάλαγγι, ἢ ὑφ' ἐκάστου λόχου ἰδίᾳ συγκροτουμένη κατ' οὐλαμούς, καὶ ὀπισθεν τῶν ὁποίων παρέπεται ὁ σχετικὸς οὐλαμὸς τῶν Σκοπευτῶν τοῦ λόχου.

ἐν συνεπτυγμένῃ τάξει προσβολῶν ἢ ὡς πρῶτον ἀποδιώξεως μέσον, παράγεται δὲ ἀπὸ τῆς ἀνεπτυγμένης τάξεως, ἀπὸ τῶν ἐν φάλαγγι σχηματισμῶν (ἦτοι τῶν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς φάλαγγος τμημάτων) καὶ ἀπὸ τοῦ ἐν τετραγώνῳ σχηματισμοῦ.

Ἡ συνεκπυρσοκρότησις τῆς ἀνεπτυγμένης γραμμῆς καὶ τῶν κεφαλῶν φάλαγγος ἐνεργεῖται διὰ τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου ζυγοῦ ταυτοχρόνως ἐπὶ παραγγέλματι. Ἐὰν ἀπαιτῆται ἀπὸ τῆς φάλαγγος πῦρ ταχὺ καὶ θερίζον, τότε κλείουσιν ἀμφότεροι οἱ ζυγοὶ (1) τοῦ δευτέρου τμήματος τῆς φάλαγγος στενὰ ἐπὶ τοῦ πρώτου τμήματος, οὗτινος οἱ ἄνδρες γονατίζουσι· ἐντεῦθεν δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ ἢ ἐπὶ παραγγέλματι συνεκπυρσοκρότησις ὑπὸ 4 ζυγῶν.

Εἰς τὸν σχηματισμὸν τετραγώνου εὐρίσκει τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῆς ἡ κατὰ ζυγοὺς (μονόζυγος) *συνεκπυρσοκρότησις*, ἐνεργουμένη ἀλληλοδιαδόχως ὑπὸ τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου ζυγοῦ, τὸ δὲ ταχὺ πῦρ (πῦρ στοιχηδόν), ἐπὶ τῇ προβλέψει διατηρήσεως τῆς πειθαρχίας τῶν πυρῶν, τίθεται ἐν χρήσει εἰς σπανίας περιστάσεις ὑπὸ συμπεπυκνωμένων τμημάτων.

Γ'

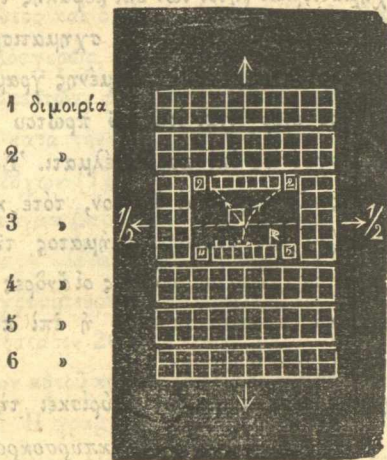
Σχηματισμὸς τετραγώνου.

Λόχος εὐρισκόμενος ἐν μάχῃ μεμοιωμένος σχηματίζει, πρὸς ὑπεράσπισιν ἐναντίον τοῦ ἵππικου, τὸ τετράγωνον· τὸ δὲ τοῦ λόχου τετράγωνον δύναται νὰ σχηματισθῇ μετ' ἑξέως οὐλαμοῦ (διμοιρίας) ἢ οὐλαμοῦ ὀλοκλήρου.

(1) Ὁ τρίτος ζυγὸς, ὡς ἔρρέθη, ἀποτελεῖ τὸν οὐλαμὸν τῶν Σκοπευτῶν.

Τετράγωνον Λόχου.

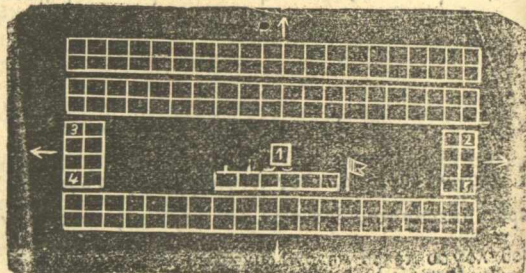
(μὲ μέτωπον διμοιρίας)

Τετράγωνον Λόχου.

(μὲ μέτωπον οὐλαμοῦ)

- 1 οὐλαμὸς
- 2 οὐλαμὸς
- ἀξιωματικοὶ
- καὶ ὑπαξιωματ.
- οὐλ. σκοπευτῶν

(Ἐξηγήσεις τῶν σημείων.

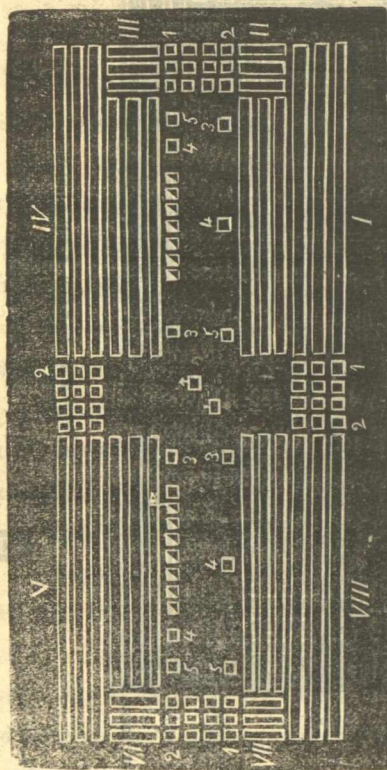
(Ἴδὲ σχῆμα τάγματος ἐν παρατάξει, σελ. 108.)

Ὅταν ἢ πρὸς σχηματισμὸν τετραγώνου μὲ μέτωπον τῶν οὐλαμῶν ἢ διμοιριῶν ἀπαιτουμένη δύναμις δὲν ὑφίσταται, τότε σπανίως σχηματίζεται τὸ τετράγωνον. Ἐὰν πρόκηται νὰ σχη-

ματίσωσιν ὁμοῦ ἐν τετράγωνον δύο παραπλήσιοι λόγοι, τότε τὸ τετράγωνον προκύπτει ἐπὶ τῇ βῆσει τῶν διατάξεων τῶν δεδομένων διὰ τοῦ καταρτισμοῦ τετραγώνου ἐκ μεμονωμένου λόχου, ἀλλ' ὅμως τὰ πρὸς ἄλληλα ἀντιθέτως ἐστραμμένα ἑσωτερικὰ πλευρὰ δὲν πληροῦνται.

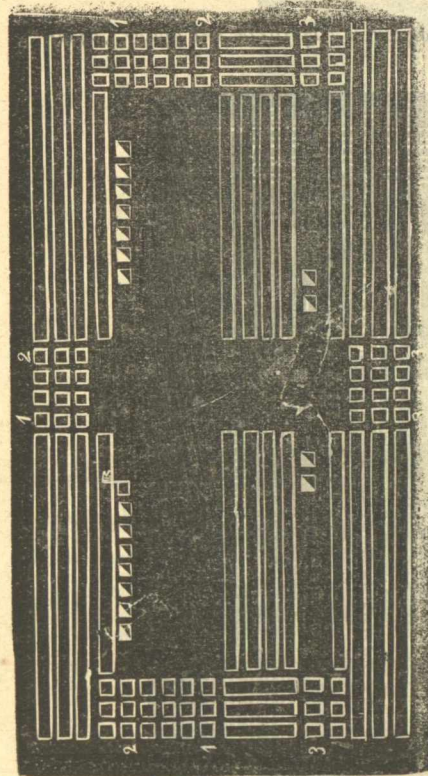
Ὁ σχηματισμὸς τοῦ τετραγώνου τάγματος προκύπτει πάντοτε ἀπὸ τοῦ σχηματισμοῦ ἐν φάλαγγι (ἐν δρομαίῳ βήματι).

Σχηματισμὸς τετραγώνου τάγματος ἐπὶ τριῶν ζυγῶν

Τετραγώνον τάγματος ἐπὶ 2 ζυγῶν καὶ ἐ μέχρηματισέτους

ἤδη οὐλαὸς σκοπευτῶν. ὅτι κινεῖται
 4 οὐλαμὸς
 3 οὐλαμὸς
 οὐλ. σκοπευτῶν
 2 οὐλαμὸς
 1 οὐλαμὸς
 οὐλ. σκοπευτῶν

5 οὐλαμὸς
 6 οὐλαμὸς
 οὐλ. σκοπευτῶν
 7 οὐλαμὸς
 8 οὐλαμὸς
 οὐλ. σκοπευτῶν

Ἐξήγησις τῶν σημείων.
 3 α'. δεύτερος ὑπολοχαγός
 4 β'. ὑπασπιστής τάγματος
 5 γ'. 1 διακτής λόγου
 6 δ'. 2 πρώτος ὑπολοχαγός
 7 ε'. μουσικόι.

Εἰς τάγματα ἐμπολέμου ἀριθμητικῆς δυνάμεως συνιστᾶται ὁ σχηματισμὸς τοῦ τετραγώνου εἰς διζύγους διμοιρίας, ὅποτε οἱ λόχοι ἀποκτῶσι βάθος 12 ζυγῶν. Ὁ σχηματισμὸς τοῦ τετραγώνου ἐνεργεῖται τότε ἐντελῶς κατὰ τρόπον ὅμοιον, οἱ δὲ εἰς τὴν φάλαγγα ὅπισθεν εὐρισκόμενοι λόχοι ὀφείλουσι νὰ κλείσωσιν ἐπὶ τοσοῦτον ἐπὶ τῶν προτεταγμένων αὐτοῖς, ὥστε ἡ μεταξὺ των ἀπόστασις, κατὰ τὸν σχηματισμὸν τῶν πλευρῶν, νὰ δύναται νὰ πληρωθῇ ὑπὸ 7 στοιχῶν.

Δ.

Πεζικὸν ἐν προσβολῇ.

Τάγμα πεζικοῦ κατὰ κανόνα σχηματίζει διὰ τὴν προσβολὴν τὴν φάλαγγα προσβολῆς. Ἐν τοιοῦτῳ δὲ σχηματισμῷ προβαίνει τὸ τάγμα εἰς προσβολὴν διὰ τῆς λόγχης, ἀφοῦ προετίμασε ταύτην διὰ Σκοπευτῶν μελλόντων καὶ νὰ τὴν υποστηρίξωσι. Προβάντος τοῦ τάγματος ἐν ταχείῳ βηματισμῷ μέχρι τῶν 12 βημάτων ἀπὸ τοῦ ἐχθροῦ, ἐκφέρεται τὸ παράγγελμα: «Προτείνετε ἄρμ! Μᾶρς! Μᾶρς!» ὅποτε οἱ ἄνδρες μετὰ κραυγῶν «Οὐρρά» ὀρμῶσιν ἐπὶ τὸν ἐχθρόν.

Ἐὰν ἐπιτύχη ἡ προσβολή, τότε οἱ ἐπικεφαλῆς δύο οὐλαμοὶ πυροβολοῦσι κατὰ συνεχῆ πυροκροτήσεις, οἱ δὲ Σκοπευταὶ προβαίνουσιν εἰς καταδίωξιν.

Ἐὰν ἀποτύχη ἡ προσβολή, ἐνεργεῖται πάραυτα «μεταβολή» καὶ τὸ τάγμα ὀπισθοχωρεῖ ἐν ταχείῳ βηματισμῷ, καταλείπον τοὺς Σκοπευτὰς ὀπισθεν διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν οὐραίων οὐλαμῶν.

Ἄν ἡ προσβολὴ δὲν ἀπέδειξεν οὐδὲν ἀποφασιστικὸν ἀποτελεσμα καὶ ἀναπτύσσεται πυρομαχία ἐκ συστάσεως, τότε δυοῖν θάτερον, ἢ τάσσεται πρὸ τοῦ τάγματος καλῶς ἐνισχυομένη γραμμὴ Σκοπευτῶν, ὅπως καλυφθῇ καλῶς ἡ φά-

λαξγ, ἢ ἄρχονται οἱ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς φάλαγγος οὐλαμοὶ τα-
χέος πυρός, πρὸς ὃ μετέχουσι παραυτίκα οἱ ἄνδρες τοῦ ἔλου
τάγματος, ἀναπτυσσομένου ταχέως.

Ὅπου ἡ σφοδρὰ τοῦ πυρός ἐνέργεια δὲν ἀφίνει νὰ φανῆ ὠφέ-
λιμος ἢ προσβολὴ μὲ τόσον βαθείας φάλαγγας, γίνεται χρῆ-
σις τοῦ σχηματισμοῦ κατὰ φάλαγγας λόγων, καθ' ὃν εὐκο-
λύνεται ἀφ' ἐνὸς ἢ κάλυψις τῶν ἀνδρῶν, ἐπέρχεται δὲ ἡ ἀναγ-
καίᾳ εὐχέρεια τῆς ἀνεξαρτήτου διοικήσεως τῶν διοικητῶν
τῶν λόγων. Εἰς τοιαύτας περιστάσεις οἱ διοικηταὶ τῶν λόγων,
κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν, δύνανται νὰ μα-
κρυνθῶσι πολὺ μετὰ τῶν λόγων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ τάγματος,
εἰς δὲ τοὺς διοικητὰς τῶν ταγμάτων ἀπομένει ἡ φροντίς ὅπως
οἱ λόχοι μὴ ἀπολύτως ἀπομονωθῶσι καὶ χωρισθῶσι.

Ἡ προσβολὴ (ἢ ἔφοδος) συνήθως τότε ἐπιταγάνει, ὅτε
τὰ πρὸς καταπολέμησιν τοῦ ἐχθρικοῦ πυρός προβαίνοντα τμή-
ματα, φθάσαντα μέχρις ἀποστάσεως ἐνεργητικοῦ πυρός κατὰ
τὸ σημεῖον τῆς προσβολῆς, ἐμφωλεύσωσιν ἐντὸς τοῦ ἐδάφους,
καὶ ἀφοῦ διὰ τῆς ἐνεργητικότητος τοῦ πυρός αὐτῶν ἀρκούντως
συνταράξωσι τὸν ἐχθρόν. Πρὸς ἔκβασιν ἐπιτυχῆ τῆς προσβο-
λῆς δεόν ταυτοχρόνως νὰ ληφθῆ ἰδιάζουσα πρόνοια ἐπὶ ὑπε-
ρασπίσει τῶν πλευρῶν τῆς φάλαγγος προσβολῆς.

Προκειμένου περὶ τῆς προσαρμογῆς τοῦ διὰ τὴν προσβολὴν
σχηματισμοῦ εἰς τὸ ἔδαφος καὶ εἷς τὸν τῆς μάχης προορισμόν,
δὲν δύνανται νὰ δοθῶσι λεπτομερεῖς καὶ ὀριστικαὶ ὀδηγίαι
οὐχ ἥτιον ὅμως ἐπὶ τῆς πρὸς μάχην ἐξόδου τάγματός τινος,
καὶ μάλιστα ἐν συνδέσμῳ μεγαλητέρων στρατιωτικῶν σωμα-
τῶν, τίθενται αἱ ἐφεξῆς γενικαὶ ἀφετήριοι ἀρχαί.
Τὸ τάγμα πέμπει ἐμπρὸς τὸν πρῶτον καὶ τὸν τέταρτον οὐ-
λαμόν τῶν Σκοπευτῶν, οἵτινες ἀποτελοῦσι μέρος μὲν τῆν
γραμμὴν τῶν Σκοπευτῶν, μέρος δὲ τὰ στήρίγματα αὐτῆς, τῆ

ρούμενα ὀπισθεν ταύτης 100 βήματα. Οἱ τῶν οὐλαμῶν τού-
των σχετικοὶ πτερύγιοι λόχοι παρακολουθοῦσιν εἰς ἀπόστασιν
150 βημάτων ὡς πρώτη γραμμὴ, ἐνῶ ἀμφότεροι οἱ κεντρικοὶ
λόχοι, ἐσχηματισμένοι εἰς ἡμίταγμα καὶ ἀποτελοῦντες τὸ κύ-
ριον σῶμα, μένουσιν ὀπισθεν κατὰ 150 βήματα.

Ὁ σχηματισμὸς οὗτος καθιστᾷ δυνατὴν καὶ εὐχερῆ τὴν
μετάβασιν εἰς πάσας τὰς λοιπὰς πρὸς μάχην τάξεις, καὶ βοη-
θεῖ τὸ τάγμα, ὅπως προετοιμάσῃ καὶ διαπράξῃ μάχην προσβο-
λῆς τε καὶ ὑπερασπίσεως.

Ἡ ἀπόστασις τῆς γραμμῆς τῶν Σκοπευτῶν ἀπὸ τοῦ κυρίου
σώματος φθάνει τὰ 400 βήματα.

Ἡ ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΣΕΛΑΝ (*).

Ὁ στρατηγὸς Δουκρῶ ἀποπειράται νὰ συμπαρασύρῃ
μεθ' ἑαυτοῦ τὸ πεζικόν.

Τρίτην φορὰν ὁ Δουκρῶ δοκιμάζει νὰ ἀνυψώσῃ τὰ πεζικὰ
τάγματα. Καλεῖ, ἐνθαρρύνει αὐτὰ, καὶ ζητεῖ νὰ μεταδώσῃ αὐτοῖς
τὴν ζέσιν καὶ τὴν ὀργὴν, ὅφ' ὧν ἐμπυχοῦται. Ἄνδρεῖοί τινες
ἐφορμῶσιν, οἱ λοιποὶ ἀκολουθοῦν, ἀλλ' ἀπηυδηκότες ὑποχω-
ροῦσι καὶ διασκορπίζονται. Ὅτε δὲ τρίτην φορὰν τὸ ἵππικόν
ἐπανῆλθεν ἐν ἀταξίᾳ, τὰ τελευταῖα στρατεύματα τοῦ πεζικοῦ
τὰ μένοντα εἶτι σφερέα ἀποσυντίθενται. Τότε δὲ ἐκ τοῦ δεξιοῦ πρὸς
τὸ ἀριστερόν αἱ πρῶσι καὶ γραμμαὶ προχωροῦσιν, ἐκπέμπου-
σαι τοὺς ἑαυτῶν ἀλαλαγμούς, ὧντινων οἱ ἤχοι νῦνθονται

(*) Συέχεια· ἰδὲ τὸ προηγούμενον φυλλάδιον.

μετά τῶν τῆς τηλεβολίας καὶ τοῦ ἐφετρισμοῦ (canonnade et monsqeterie). Ἡ σύγχυσις εἰσδύει εἰς τὰς ἡμετέρας τάξεις καὶ πάντες ἐν ἀταξίᾳ κρημνίζονται πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Σεδάν, ἔνθα ἐνστάτικως ἕκαστον τῶν κλασμάτων τοῦ στρατοῦ πορεύεται νὰ καταβροχθισθῇ.

Ἴδου διὰ τίνων λέξεων ἡ γερμανικὴ ἐκθεσις ἐκτιμᾷ τὰς παρὰ τοῦ στρατηγοῦ Δυκρῶ γενομένης προσπάθειάς πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἰλλῦ καὶ Φλοάν.

«Περὶ τὴν μίαν περίπου ὥραν προὔχωρησε τὸ πεζικὸν τοῦ 11ου σώματος καὶ ἡ 19η μοῖρα τῆς δεξιᾶς πτέρυγος τοῦ 5ου σώματος, ὅπως προσβάλλη πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Φλοάν.

«Ὁ ἐχθρὸς ὑπερασπίσθη μετὰ τοῦ θάρρους τῆς ἀπελπισίας, ἀλλὰ πρὸς τὰς προσπάθειάς αὐτοῦ τὸ πεζικὸν, ὑποστηριζόμενον λίαν ἰσχυρῶς ὑπὸ τῶν πυρβολαρχιῶν αὐτοῦ, κατώρθωσε νὰ καταλάβῃ τὴν μερίδα τοῦ ἐδάφους τὴν κειμένην ἔμπροσθεν τοῦ Φλοάν.

«Πολλοὶ ἐπάνοδοι ἐπιθετικαί, πρὸ πάντων παρὰ τοῦ ἱππικοῦ γενόμεναι, καὶ ἐκ τῆς ὀρμητικότητος τοῦ ὁποίου ἠδύνατό τις νὰ ὑποθέσῃ τὴν πρόθεσιν τοῦ ν' ἀνοίξωσι δίοδον, ἀπεκρούσθησαν ἀπέναντι τῆς ἀκλονήτου ἀταραξίας τῶν ταγμάτων τοῦ 11ου σώματος καὶ τῶν κλασμάτων τοῦ 5ου σώματος τῶν ὑποστηριζόντων αὐτά. Τὰς δὲ προσβολὰς ὑπέστησαν μέρος ἐν τετραγώνῳ, μέρος ἐν παρατάξει, πᾶσαι δ' ἀπεκρούσθησαν διὰ πυρὸς ἀπαθοῦς καὶ καλῶς διευθυνομένου, ὅπερ κατέκλινε κατὰ γῆς τὴν μεγαλειτέραν μερίδα τῶν ἐφορμώντων, καὶ ἀπέωθησε τὸ λοιπὸν πρὸς τὸ Σεδάν.

«Τὴν τρίτην δὲ ὥραν τῆς μεσημβρίας ὁ ἐχθρὸς ἦτο ἤδη εἰς διάφορα σημεία ἐν πλήρει ὑποχωρήσει πρὸς τὸ φρούριον.

«Τὸ 5ον σῶμα κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον εἶχεν ἐτοιμάσει ἀποτελεσματικῶς διὰ τοῦ ἐφέδρου αὐτοῦ πυρβολικοῦ τὴν γενικὴν προσβολὴν κατὰ τῆς Ἰλλῦ, καὶ τῆς δεσποζούσης θέσεως τῆς ἐκεῖ παρακειμένης. Εἶχε δὲ ἐντελῶς ἐπιβηθηθῆ παρὰ τρίτης τινὸς πυρβολαρχίας ἐφέδρου τοῦ 3ου σώματος, ἧτις εἶχε λάθει θέσιν πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Φλοάν.

«Σφοδρὰ μάχη ἀνέρλεξε τὰ πρὸς νότον τῆς Ἰλλῦ ὑψώματα καὶ τὰ ἐκεῖ εὐρισκόμενα τεμάχια δάσους. Τὴν τρίτην ὥραν ἐβέβηθη· ὁ δὲ ἐχθρὸς ὑπεχώρει ἐκεῖ ἐπίσης διὰ μέσου τοῦ δάσους τῆς Καρὲν πρὸς τὸ φρούριον.

«Οὕτω δὲ κατὰ τὴν σιγμὴν ταύτην τῆς μεσημβρίας εἶχε κατωρθωθῆ νὰ περικυκλωθῆ ὁ Γαλλικὸς στρατὸς ἐν ἀνοικτῇ πεδιάδι.»

«Ὡς πρὸς δὲ τὴν περίφημον ἐξόδον, τὴν γενομένην παρὰ τοῦ στρατηγοῦ Βέμπρεν πρὸς τὸ Βαλάν περὶ τὴν 5ην ὥραν, ἡ Γερμανικὴ ἀναφορὰ οὐδὲ λέξει περὶ αὐτῆς λέγει. Οὐδέποτε τῷ ὄντι ὑπῆρξε τοῦτο σπουδαῖον· ἀρκεῖ νὰ ἀναγνώσῃ τις τὴν διήγησιν τοῦ στρατηγοῦ Λεβρέν, ὅπως πεισθῆ ἐντελῶς περὶ αὐτοῦ. (ἐν σελίδι 280 τοῦ συγγράμματος τοῦ στρατηγοῦ Βέμπρεν.)

«Οὐδέποτε θέλω ὑποθέσει ὅτι ὁ στρατηγὸς Βέμπρεν ἤθελε δυνθῆ νὰ θεωρήσῃ ὡς διαταγὴν, ἣν μοι εἶδιδε νὰ δοκιμάσω δίοδον πρὸς Καρινιάν, τὴν πρότασιν, ἣν μοι ἀπηύθυνεν ἐν τῷ κέντρῳ τῆς κόμης Βαλάν, ἔνθα εὐρισκόμεν, τοῦ νὰ ἀναλάβω τὴν ἐπίθεσιν μετὰ τῶν δύο ἢ τριῶν χιλιᾶδων ἀνδρῶν, οὓς ἐδυνάμεθα τότε νὰ ἐνώσωμεν περὶ τῆς ἡμῶν. . . Οὐχί· εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην συνέντευξιν τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ μετ' ἐμοῦ, εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐπεισόδιον τῆς μάχης, δὲν ἐπρόκειτο, οὔτε ἠδύνατο νὰ ἦ ζήτημα περὶ ἀποπέρας διατροπῆσεως πρὸς Καρινιάν, ὡς οὐδὲ ἐπίσης περὶ

»ἀνοίγματος διαβάσεως ἐκ τῆς πλευρᾶς ταύτης διὰ τὸ πρόσωπον τοῦ αὐτοκράτορος. Ὅ,τι δ' ἐτέκθη, καὶ ὅ,τι σκέπτομαι ἀκόμη σήμερον περὶ τῆς γενομένης παρὰ τοῦ στρατηγού» Βέμπφεν προτάσεως, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὑπέδειξα στιγμή, εἶναι, ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἴδῃ τις ἐκεῖ ἄλλο τι, εἰμὴ τελευταίαν» τιὰ πρόσκλησιν ἀπελπιστικὴν καὶ ἀπερίσχεπτον, ἀπευθυομένην εἰς δρᾶκα στρατιωτῶν ἀνισχύρων ν' ἀποκριθῶσιν εἰς» τοῦτο.»

Πρὶν ἢ ἐξακολουθήσωμεν τὴν διήγησιν ταύτην, ἐξεταστέον ὁποία ἦτο κατὰ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡ τοποθεσία ἐκάστης τῶν τεσσάρων μεραρχιῶν τοῦ 1ου σώματος. Διεσπαρμέναι ἐπὶ ἀπείρου περιφέρειᾶς συνεπείᾳ ἐσφαλμένων κινήσεων, διαταγῶν καὶ ἀντιδιαταγῶν, μεμονωμέναι αἱ μὲν τῶν δὲ (πολλαὶ δὲ μάλιστα διηρημέναι καὶ τεθειμέναι νῶτα πρὸς νῶτα), χωρὶς νὰ δύνανται νὰ παράσχωσιν ἀλλήλαις τὴν ἐλαχίστην ὑποστήριξιν, αἱ ἡμέτεραι μεραρχίαι περιῆλθον νὰ παλαιώσιν ἐπὶ τόπου, ἄνευ σκοποῦ ἀκριβοῦς, ἄνευ ὠρισμένου ἀντικειμένου. Ἐν τῷ μέσῳ δ' αὐτῶν ἱππικὸν ἐν ἀταξίᾳ, ὅπερ δὲν ἠδύνατο νὰ ὠφελιμοποιηθῆ, ἐπλανᾶτο ἀπὸ χαράδρας εἰς χαράδραν ζητοῦν ματαίως πτυχὴν τινα ἐδάφους, ἐνθα νὰ τεθῆ ὑπὸ στέγην κατὰ τῶν ὀβίδων, τῶν βροχηδὸν πανταχόθεν πιπτουσῶν.

Ἡ μὲν 1η μεραρχία (στρατηγὸς Βόλφ) ἔμεινεν ἐπὶ τῶν ὑψωμάτων τῆς Ζιβὸν κρατοῦσα στερεῶς τὴν ἐξαιρετὸν ταύτην θέσιν· ἀλλ' ἐντελῶς μονωθεῖσα καὶ ὑπερκεραθεῖσα κατὰ τὸ ἀριστερόν αὐτῆς, ὤφειλε νὰ ὑποχωρήσῃ πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς πόλεως, ἐν τῇ στιγμή δὲ ταύτῃ ὁ στρατηγὸς Βόλφ βαρῦ ἐλάμβανε τραῦμα.

Ἡ δὲ δευτέρα μεραρχία (στρατηγὸς Πελλέ), καταντήσασα εἰς τὴν μοῖραν Γκανδιλ (Candil), ἐξηντλεῖτο εἰς ματαίους ἀγῶνας πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἰλλῦ, καὶ μετὰ τὴν ἐκκένωσιν

τῶν ὑψωμάτων τοῦ ὑψώματος Καλβαίρ (Calvere) καὶ τοῦ δάσους τῆς Καρέν, εὐρίσκετο συμπαρασυρομένη εἰς τὴν γενικὴν κατατρόπωσιν, καὶ ἀπωθεῖτο πρὸς τὸ βόρειον τῆς πόλεως μέρος. Ἡ μοῖρα τοῦ Μοντμαρί (Montmarie), ἐντελῶς ἀπομονωθεῖσα, ἔμεινεν ἐπὶ τὸ χεῖλος τῆς χαράδρας τῆς Ζιβόν.

Ἡ δὲ τρίτη μεραρχία (στρατηγὸς Λεριλλέρ), καθ' ἣν στιγμήν ἐφέρετο πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ βορρᾶ ἐπὶ τῶν ἰχνῶν τῆς Ζας, κατελήφθη ἐγκαρσίως ὑπὸ τινος ἀποκοπέτου ὄγκου ἱππικοῦ φεύγοντος ἐν ἀταξίᾳ, καὶ εὐρίσκετο διεσπαρμένη, χωρὶς νὰ συμπλακῆ. Εἶχεν ἄλλως τε καταντήσῃ εἰς τὴν Ζαν αὐτῆς μοῖραν· ἡ δὲ πρώτη (στρατηγὸς Καρτερέ=Carteret) ἐμάχετο μετὰ τοῦ 12ου σώματος. Ὁ στρατηγὸς αὐτῆς ἐτραυματίζετο, καὶ τὰ στρατεύματα αὐτῆς ἀπωθοῦντο πρὸς τὸ Γηραιὸν Στρατόπεδον (Vieux Camb).

Ἡ δὲ τετάρτη μεραρχία (στρατηγὸς Λαρτίγγ) εἶχε τὴν 1ην αὐτῆς μοῖραν (στρατηγὸς Φραβουλέ=Eravoulet) μαχομένην ἀπὸ τῆς πρωίας ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ χεῖλους τῆς Ζιβόν· κατασυντριβείσα δὲ ὑπὸ δυνάμεων ὑπερτέρων, ἐπάλαιε πόδα πρὸς πόδα καὶ διετηρεῖτο λυσσῶδῶς ἐν τῇ κώμῃ τοῦ Δαινῦ, ἀλλ' ὑπερφαλαγγηθεῖσα κατὰ τὸ δεξιὸν καὶ ἀριστερόν αὐτῆς ἐμηδενίσθη ἢ διεσπάρη. Οἱ δὲ στρατηγοὶ Λαρτίγγ, Φραβουλέ, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου συνταγματάρχης Ἄνδινε (Andigné) βαρῶς ἐτραυματίζοντο.

Ἡ δὲ ὑπὸ τὸν Μαργγερίτ μεραρχία τοῦ ἱππικοῦ, ἣτις εἶχεν ἀποκριθῆ μετὰ τοσαύτης ἡρώικης ἀφοσιώσεως εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ 1ου σώματος, ἐμηδενίζετο ἐπίσης ἢ διεσκορπίζετο. Ὁ στρατηγὸς Τιλλιάρ (Tillard) ἐφονεύετο, ὁ συνταγματάρχης Κλικῶ (Cliquot) τοῦ 1ου τῶν ψιλῶν τῆς Ἀφρικῆς, οἱ ἀντισυνταγματάρχαι Γκαντιέ (Gantés) τοῦ 1ου τῶν Οὐσσάρων, Λινιέρ (Linières) τοῦ 3ου τῶν ψιλῶν τῆς

Ἀφρικῆς, ἐφρονέοντο· ὁ ἀντισυνταγματάρχης Ῥαμόν (Ra-
mond) τοῦ 1ου τῶν ψιλῶν τῆς Ἀφρικῆς βαρέως ἐτραυματί-
ζετο. Τὸ πρῶτον τῶν Οὐσσάρων ἠρίθμει ἐν ὅλοις 8 ἀξιωματι-
κοὺς φονευθέντας καὶ 14 τραυματισθέντας. Ὁ συνταγματάρ-
χης Βωφρεμόν (Baufremont) ἔσχε δύο ὑπ' αὐτὸν φονευ-
θέντας ἵππους. Ἡ δὲ μεραρχία τοῦ Σαλινιὰκ-Φενελὸν εἶχεν
ἐπίσης σκληρὰς ὑποστῆ ἀπωλείας, ὁ δὲ ἀρχηγὸς αὐτῆς βα-
ρέως ἐτραυματίσθη.

Ὡς πρὸς δὲ τὸ πυροβολικόν, εἶπομεν ὁποῖα ὑπῆρξεν ἡ συμ-
περιφορὰ αὐτοῦ, μεθ' ὁποίας αὐταπαρνήσεως ἐβουσιάσθη, περὶ
οὐδενὸς λογισάμενον τὸ ἀνίσχυρον αὐτοῦ.

Ἀφ' οὗ εἶχε βυθίσει ἡμᾶς εἰς τὴν φρικτὴν ταύτην θέσιν ὁ
στρατηγὸς Κ. Βέμπφεν, τολμᾷ νὰ κατηγορῇ ἡμᾶς, ὅτι ἀπε-
ποιήθημεν νὰ παράσχωμεν αὐτῷ τὴν ἡμετέραν συνδρομὴν,
ὅπως δοκιμάσῃ, δὲν εἰςέξουρι τις ὁποῖαν ἀνόητον ἐπιχειρήσιν
πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Καρινιάν.

Τῇ ἀληθείᾳ εἶναι μεγίστη ἀδικία ἡ τύφλωσις! Ἀλλὰ τί
ἤθελε; Τί ἠδύνατο νὰ ἐλπίζῃ ἐφορμῶν πρὸς τὴν διεύθυνσιν
ταύτην; Ἡ ὁδὸς τοῦ Καρινιάν εἶναι εἰς τὸ βάθος τῆς κοιλάδος,
ἐκτεινομένη δὲ κατὰ μῆκος παρά τῇ δεξιᾷ ὄχθῃ τοῦ Χιέρ,
δεσπόζεται ἀριστερόθεν καὶ δεξιόθεν ὑπὸ ὑψωμάτων ἐφωδια-
σμένων διὰ τρομεροῦ πυροβολικοῦ καὶ πολυαρίθμων ταγμα-
των. Ὑποθέτων τις ὅτι ἤθελε δυνηθῆ νὰ ἐκστομίσῃ ἐκ τῆς κώ-
μης τοῦ Βαζεῖλ καὶ φθάσῃ μέχρι τοῦ Δουζῦ, δὲν εὕρισκεν ἐκεῖ
ἀνυπερέβλητον ἐμπόδιον; Δὲν ἀπεκόπτετο ἐντελῶς ὑπὸ τῶν
ἐχθρικῶν στρατευμάτων, ἅτινα, κύρια τῶν ὑψωμάτων, ἐπιπτον
ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου ἀριστεροῦ πλευροῦ διὰ τῆς ὁδοῦ, ἥτις κατα-
βαίνει καθέτως ἐκ τῶν ὑψωμάτων τῆς Βραχεβάλ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ
ἀπὸ Σεδάν εἰς Καρινιάν; Παραδεχόμενός τις ὅτι ἤθελε δυ-
νηθῆ νὰ ἐννοήσῃ τὴν σκέψιν τοῦ διατρυπῆσαι πρὸς τὴν διεύ-

θυσιν ταύτην, δὲν ἔπρεπε διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ ὄρους (ἀκολουθη-
θείσης τὴν προτερεῖαν παρὰ τοῦ 1^{ου} σώματος) νὰ δοκιμάσῃ
τὴν προσπάθειαν αὐτοῦ. Ἄλλ' ἐν πραγματικότητι ἐξ ἑκατέρων
τῶν μερῶν τοῦτο ἦτο ἐπίσης ἀδύνατον.

Τί ἤθελε συμβῆ ἐξ ἐναντίας, ἂν ἡ κίνησις τῆς συγκεντρώ-
σεως ἢ παρὰ τοῦ στρατηγοῦ Δυκρῶ, πρὸ τῆς 8^{ης} ὥρας τῆς
πρωίας διαταχθεῖσα, ἐξηκολουθεῖτο μετὰ γαλήνης καὶ τά-
ξεως;

Δὲν εἶναι σχεδὸν βέβαιον ὅτι περὶ τὴν ἐνδεκάτην (11^{ην})
ὥραν τὸ μείζον μέρος τοῦ στρατοῦ ἤθελεν εὐρεθῆ συγκεντρω-
μένον ἐν καλῇ τάξει ἐπὶ τῶν ὑψωμάτων τῶν ἐκτεινομένων
μεταξὺ Ἀγίου Μάνζ, τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἰλλῦ καὶ Φλενιέ;
Τὰ 200 ἡμῶν τηλεβόλα ἐν πυροβολαρχίᾳ ἐπὶ τῶν ἐξαιρέτων
τούτων θέσεων ἐβλεπον ἐρχομένας τὰς κεφαλὰς τῶν ἐχθρικῶν
φαλάγγων, ἐμπόδιζον αὐτὰς ν' ἀναπτυχθῶσι, διέσπων ἴτως
αὐτὰς. Αἱ δὲ 4 ἡμῶν μεραρχίαι τοῦ ἵππικοῦ (ἐξ 60 περίπου
ιλῶν), κινούμεναι μετὰ τῆς ὑποστηρίξεως τῆς ἰσχυρᾶς ταύτης
ἐνεργείας, ὑπερεκέρων τὸ ἀριστερὸν τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἠδύνατο
νὰ ἐκδιώξωσι τὸ πολυαρίθμον αὐτοῦ πυροβολικόν, τὸ τοσοῦτον
ἀυθαδῶς ἐγκατεστημένον ἐπὶ τῶν νώτων ἡμῶν μεθ' ὑποστη-
ρίγματος μόνον ἰλῶν τινων. Ἡ ὁδὸς τοῦ βορειοδυτικοῦ μέρους
ἦτο πληρέστατα ἐλευθέρα, καὶ αἱ ἡμέτεραι μεραρχίαι τοῦ πε-
ζικοῦ, κρατοῦσαι εὐκόλως τὸν ἐχθρὸν, εἰς τὰ βῆθη περιορι-
σθέντα τῆς Ζιβὸν (ὄρα γερμανικὴν ἐκθεσιν), ἠδύνατο νὰ ἐκ-
λέσωσι τὴν ὑποχώρησιν αὐτῶν ἐν καλῇ τάξει, ἢ νὰ ἀποσυρ-
θῶσιν εὐκόλως διὰ τῶν δασῶν, τῶν ἐκτεινομένων ἀπὸ τῆς Ἰλλῦ
καὶ Φλενιέ πρὸς τὴν Βελουίκην μεθόριον γραμμὴν.

Τὸ ἐπαναλαμβάνομεν, ὑπῆρχον διδόμενα, διδόμενα μεγάλα
πρὸς σχετικὴν τινα ἐπιτυχίαν. . . καὶ καθ' ὅλας τὰς περιπτώ-
σεις δὲν ἀφίνομεν νὰ σχηματισθῆ περίξ ἡμῶν ὁ σιδηροὺς καὶ

πύρινος εκείνος κύκλος, ὅστις ἔμελλε νὰ καταπνίξῃ καὶ κατασυντρίψῃ ἡμᾶς.

Ὡ! Ὅταν τις ἀνακαλῆ εἰς τὴν μνήμην αὐτοῦ τὰς θλιβεράς ταύτας ἀναμνήσεις, καταλαμβάνεται ὑπὸ φρικώδους ἀπελπισίας, καὶ δικαιούται νὰ καταρᾶται τὴν τύφλωσιν καὶ τὴν φρενὴν ἀλαζονείαν ἐκείνου, ὅστις ὤθησεν εἰς τὸ φρικτὸν τοῦτο βάραθρον τοῦ Σεδάν τὸν τελευταῖον στρατὸν τῆς Γαλλίας, ἀραιρῶν αὐτῆς οὕτω τὴν τελευταίαν σωτηρίαν ἐλπίδα, καὶ ἐγκολάπτων ἐν τῇ σημαίᾳ αὐτῆς ἀνεξάλειπτον αἰσχος! (1)

(ἀκολουθεῖ)

(1) Σ. Σ. Κατὰ σύμπτωσιν ἀνέγνων πρὸ μικροῦ περικοπὴν βιβλίου τινὸς ὀλίγον ἀναμφισβότως γνωστοῦ, ἐπιγραφομένου «Ἐπιτόμημα περὶ τῆς ὑπερασπίσεως τοῦ Σάρ (la Sarre), τοῦ Μοζέλ (la Moselle) καὶ τοῦ Μεύσου (la Meuse), ὑπὸ τοῦ Μαρκησίου κυρίου Βουγιέ (Bouille)», τὴν ἐξῆς:

«Θέλει ἐτοιμάσει τις περιεχερακωμένον στρατόπεδον διὰ στρατὸν πεντακτῶντα ἢ πενήκοντα χιλιάδων ὑπὸ τὸ Σεδάν ἐπὶ τῶν ὑψωμάτων τῆς Ζιθόν, Ἰλλὺ καὶ Φλενιέ, καὶ ἄλλο διὰ πέντε ἢ ἑξ χιλιάδας ἀνδρῶν, προωρισμένον νὰ καλύψωσι τὴν θέσιν αὐτήν, ὅπου τὰν ὁ στρατὸς μακρυνθῆ ἀπ' αὐτῆς, καὶ τὸ ὅποιον ἄνευ τῆς προστασίας ταύτης οὐδὲν δύναται σχεδὸν ν' ἀντίξῃ ἐν πολιορκίᾳ.

Ἡ πρώτηστῃ ἀκαταλλήλότητι τοῦ Σεδάν εἶνα: ὅτι ἐμφράττεται ὑπὸ οἰκιῶν σεσωρευμένων, περιεχουσῶν τεχνουργεῖα καὶ τοὺς πολυαριθμοὺς ἐργάτας, οὓς ἀπασχολοῦσιν. Ἡ ἑλλείψις αὕτη ἤθελεν ἐκλείψει διδομένων τῇ πόλει ταύτῃ θέσεων μεγάλης ἐκτάσεως, ἐκτεινομένου τοῦ περιβόλου πρὸς τὸ μέρος τοῦ λειμῶνος. Τὸ μέρος δὲ τοῦτο, ἀσφαλιζόμενον ἤδη ὑπὸ πραγματικῆς πλημμύρας, ὀλίγησ ἐδεῖτο δαπάνης, ὅπως καταστῆ πρώτης τάξεως φρούριον.

Εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 1792 ἐφαντάσθησαν, ὅπως ἀναπληρώσωσιν προσκαίρως τὰς ἐλλείψεις τοῦ Σεδάν, νὰ κατασκευάσωσι περιεχερακωμένον στρατόπεδον ἐπὶ τῶν ὑψωμάτων τῆς Καρὲν, θέσις ἥτις ἦτο τὸ ὑποκοριστικὸν ἄλλης πολὺ μᾶλλον ἐκτεταμένης πρὸς τὰ ἑμπρὸς (Ἰλλὺ,

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΠΑΡΟΡΟΦΟΡΙΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ,

ἢ τοι

περὶ λήψις τῶν ἐγκυκλίων τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν (1).

Ἄριθ. 1, Ἰανουαρίου 8. Περὶ μεταβολῶν κατὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον τοῦ ἔτους 1872.

Κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα Δεκέμβριον ἔλαβον χώραν εἰς τὸν στρατὸν αἱ ἐξῆς μεταβολαί.

Κατετάχθησαν εἰς τὸν στρατὸν ὡς ἀνθυπασισταὶ εἰς τὸ σῶμα τοῦ μηχανικοῦ, οἱ κατὰ τὰς ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις εὐδοκίμησαντες μαθηταὶ τοῦ στρατιωτικοῦ σχολείου Κωνσταντινίδης Ἰωάννης, Βακάλογλου Δούκας, Τζαβέλας Ἰωάννης, Μακρογιάννης Χρήστος, Ἀποστόλου Γεώργιος.

Φλοῦν καὶ Φλενιέ), καὶ ἦτις ἀπαιτεῖ μεγάλας δυνάμεις πρὸς κατάληψιν αὐτῆς».

Αἱ γραμμαὶ αὗται, αἱ γεγραμμέναι τὸν Νοέμβριον τοῦ 1870, δὲν δικαιούσι τὴν ὑποχωρητικὴν ἡμῶν κίνησιν, διαταχθεῖσαν τὴν 4ην Σεπτεμβρίου 1870;

(1) Τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν διέκοψεν ἀπὸ 1. Ἰανουαρίου ε.ε. τὴν ἔκδοσιν τῆς «Ἐπισήμου στρατ. ἐφημερίδος», ἣν καὶ διέυθυνεν ὁ ἐκδότης τοῦ «Ἑλληνος στρατιώτου», ὁ καὶ δωρεὰν ἀποστέλλων ἀντίτυπα ἐκείνης πρὸς τοὺς συνδρομητὰς τούτου ἐπὶ τὰ τρία ἔτη τῆς διαρκείας αὐτῆς, ἦτοι 1870, 1871, 1872.

Ἐπειδὴ συνδρομηταὶ πολλοὶ τοῦ «Ἑλληνος στρατιώτου» ἐξέφρασαν τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν νὰ γινώσκωσι τί ἐν τῶν στρατῶ ἡμῶν συμβαίνει, ἡμεῖς δὲ δὲν δυνάμεθα νὰ εὐχαριστήσωμεν αὐτοὺς δι' ἐκδόσεως ἐπισήμου στρατ. ἐφημερίδος, θέλομεν προσπαθῆσαι νὰ μωῦμεν αὐτοὺς εἰς τὰ στρατιωτικά μας, δίδοντες αὐτοῖς περιλήψεις τῶν ἐγκυκλίων τοῦ ἐπὶ στρατ. ὑπουργείου, ἐπιγράφοντες αὐτὰς «Ἐπίσημοι στρατιωτικαὶ πληροφορίες» ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους.

B. I. B.

Κατετάχθη εἰς τὸν στρατὸν ὡς δόκιμος ἰατρός β' τάξεως ὁ διδάκτωρ τῆς ἱατρικῆς Χαρίδημος Δ. Βασιλείος.

Ἦνομάσθη μοίραρχος ὁ ἀντιμοίραρχος Σκίπης Εὐαγγέλης.

Προϋβιάσθησαν εἰς τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς ὑπομοίραρχος ὁ ἀνθυπομοίραρχος Σαπουτζάκης Ἐμμανουήλ.

Ἀνθυπομοίραρχοι οἱ κατὰ τὰς ἐξετάσεις διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπομοίραρχου εὐδοκμήσαντες ἐνωμοτάρχαι α' τάξεως Σπορίδης Γεώργιος, Τσίγκας Σπυρίδων, Καραπαναγιώτης Παναγιώτης, Πετρᾶς Σπυρίδων, Ζωιτόπουλος Νικόλαος.

Εἰς τὴν ἐνεργὸν φάλαγγα συνταγματάρχης ὁ ἀντισυνταγματάρχης Οἰκονομίδης Νικόλαος.

Ἀντισυνταγματάρχαι, οἱ ταγματάρχαι Σταΐκος Κωνσταντῖνος, Σαράκας Ἰωάννης.

Ταγματάρχαι οἱ λοχαγοὶ Πίτσας Κωνσταντῖνος, Πλαπούτας Κωνσταντῖνος, Στριφτόμπουλας Γεώργιος.

Λοχαγοὶ, οἱ ὑπολοχαγοὶ Κοκκῶνης Παναγιώτης, Χατζηκώστας Γιάνγκος, Βλαχογιάννης Γεώργιος.

Ὑπολοχαγοὶ, οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ Μπελιτᾶς Βασίλειος, Μανᾶκης Σαράντης.

Ἀνεκλήθησαν ἐκ τῆς προικοδοτημένης φάλαγγος εἰς τὴν ἐνεργὸν ὁ ὑπολοχαγὸς Μπούμπουλης Σταμούλης καὶ οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ Νικάκης Ἀνδρέας, Παππαφράγκος Στάμος.

Ἀνεκλήθη εἰς ἐνέργειαν ὁ ἐν ἀργίᾳ διὰ προτκαίρου παύσεως λοχαγὸς τοῦ μηχανικοῦ Ρίζος Ἀλέξανδρος, διορισθεὶς προϊστάμενος τῆς διευθύνσεως τοῦ μηχανικοῦ Φθιώτιδος.

Διωρίσθη ὑπαπιστιὴς τοῦ 2ου πεζικοῦ ὁ ὑπολοχαγὸς τοῦ αὐτοῦ τάγματος Τόλιας Ἡρακλῆς ἀντὶ τοῦ ὑπολοχαγοῦ Παπαγεωργίου Πέτρου.

Μετετέθησαν ἐναλλάξ οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ Μάνεσης Ἀναστάσιος τοῦ 3ου τῶν εὐζώνων καὶ Αἰθαλιώτης Ἀναστάσιος τοῦ 10.

Ἐτέθησαν εἰς ἀποστρατεῖαν ὁ ἰατρός Εὐδῆς Εὐστράτιος τῇ αἰτήσει του, προβιβασθεὶς ἐπίατρος.

Ὁ ἀνθυπασπιστιὴς τοῦ πεζικοῦ Θεοφάνης Στέφανος αὐτεπαγγέλτως, προβιβασθεὶς ἀνθυπολοχαγός.

Ἐτέθη εἰς ἀπόταξιν διὰ παραπτώματα ἀφορῶντα τὴν στρατιωτικὴν τιμὴν ὁ Ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ Πεζικοῦ Καραμπάσης Γεώργιος.

Τὴν αἰτηθεῖσαν ἐκ τοῦ βαθμοῦ του παραίτησιν ἔλαβεν ὁ ἀνθυπίατρος Γονέμης Χ. Νικόλαος.

Ἀπεβίωσαν ὁ συνταγματάρχης τῆς ἐνεργητικῆς φάλαγγος Μπαλατσὸς Εὐαγγέλης εἰς Ὑπάτην, ὁ ἀπόστρατος ταγματάρχης Τάργας Κωνσταντῖνος εἰς Λευκάδα, ὁ ἀπόστρατος Ταγματάρχης Μπελῖνος Πέτρος εἰς Ἄργος, οἱ ταγματάρχαι τῆς ἐνεργητικῆς φάλαγγος Παππαλεξόπουλος Ἰωάννης καὶ Ζαμπαντιώτης Βασίλειος εἰς Ἀθήνας.

Ἄρθ. 2, Ἰανουαρίου 9. Περὶ χηρευουσῶν θέσεων ὑπαξιωματικῶν.

Ἀπαγόρευσις εἰς τὰ σώματα καὶ καταστήματα νὰ πληρώσωσι μέχρι νεωτέρας διαταγῆς τὰς κενὰς θέσεις ὑπαξιωματικῶν, καὶ διαταγὴ νὰ υποβάλλωσι κατὰστασιν θέσεων ὑπαξιωματικῶν κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1872.

Ἄριθ. 3, Ἰανουαρίου 10. Περὶ τηλεγραφημάτων.

Διαβίβασις ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπὸ 29 Δεκεμβρίου 1872, δι' ἧς προσκαλοῦνται ὅσαι τῶν κατὰ τόπους ἀρχῶν ἐπιστέλλουσι τηλεγραφήματα νὰ συντάττωσιν αὐτὰ ἀπὸ κοινοῦ, ποιῶσαι χρῆσιν τοῦ τηλεγράφου εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις.

Ἄρ. 4, Ἰανουαρίου 25. Περὶ τῆς προσδιορισθεῖσης πρὸς συνδρομὴν τῶν δημοσίων εἰσπρακτῶρων στρατιωτικῆς δυνάμεως.

Πίναξ τῶν κατ' ἐπαρχίας διατεθησομένων ἀνδρῶν πρὸς συνοδίαν τῶν εἰσπρακτῶρων. Ἐν ὧν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν 901.

'Αρ. 5, Φεβρουαρίου 2. Περί χορηγήσεως αδειῶν.

'Επιτρέπεται ἡ χορηγία αδειῶν κανονικῶν τοῖς ἀξιωματικοῖς, ὑπαξιωματικοῖς καὶ στρατιώταις.

'Αρ. 6, Φεβρ. 3. Περί σειρᾶς ἀρχαιότητος ὑπολοχαγῶν.

Κοινοποιήσις Β. Διατάγματος τῆς 27 10βρίου 1872, δι' οὗ ἡ σχετικὴ ἀρχαιότης τῶν ὑπολ. τοῦ πεζικοῦ Μοσχονησίου Ἄνδρέα, Μπίνα Σπυρίδωνος, Νταγκλῆ Κωνστ. καὶ Σταΐκου Δημοσθένους ὡς πρὸς τοὺς ὁμοιοβάθμους των καὶ τοὺς εἰς τὸν βαθμὸν ὑπολοχαγοῦ προδιβασησομένους ἀνθυπολοχαγοὺς, θέλει κανονισθῆ κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἀρχαιότητος, ἣν κατεῖχον ὡς ἀνθυπολοχαγοί. Τοῦτο δὲ, διότι ὁ περὶ καταδιώξεως τῆς ληστείας νόμος ΓΟΔ' τῆς 27 Φεβρ. 1867 δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὸν κατ' ἐκλογὴν προδιβασμὸν αὐτῶν, καθὰ διακριθέντων κατὰ τὰς ληστείας πρὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ.

'Αρ. 7. Φεβρ. 3. Περί ἐξετάσεων, προανακρίσεων καὶ ἀνακρίσεων.

Παρατηρήσεις πρὸς τοὺς ἐνεργοῦντας ἀνακρίσεις ἢ προανακρίσεις, ὅπως μὴ ὀλιγορῶσι τὴν μετὰ προσοχῆς ἐξακρίβωσιν τῶν ἐλαφρυντικῶν ἢ ἐπιβαρυντικῶν περιστάσεων.

'Αρ. 8, Φεβρ. 3. Περί μεταβολῶν κατὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον.

Κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα Ἰανουάριον ἔλαβον χώραν εἰς τὸν στρατὸν αἱ ἐξῆς μεταβολαί.

'Ανεκλήθησαν εἰς ἐνέργειαν ὁ ἐν διαθεσιμότητι λοχαγὸς τοῦ μηχανικοῦ Στεργίου Θεόδωρος, διορισθεὶς εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ μηχανικοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν καὶ ὁ ἀνθυπὶ-
λαρχος Π. Λογιωτατίδης, διορισθεὶς εἰς τὴν χηρεύουσαν θέσιν παρὰ τῇ ἱππαρχίᾳ τῶν ἀκροβολιστῶν.

Μετετέθησαν οἱ λοχαγοὶ τοῦ μηχανικοῦ Σοῦτσος Νικόλαος ἐκ τῆς θέσεως καθηγητοῦ παρὰ τῷ στρατιωτικῷ σχολείῳ εἰς τὸ σῶμα τοῦ μηχανικοῦ καὶ Πάγκαλος Λεωνίδας

ἀπὸ τοῦ γραφείου τοῦ μηχανικοῦ τοῦ καθ' ἡμᾶς ὑπουργείου εἰς τὸ στρατιωτικὸν σχολεῖον ὡς καθηγητῆς.

Οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ Παππανικολῆς Κωνσταντῖνος ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν εἰς τὸ σῶμα τοῦ μηχανικοῦ, καὶ Παππαδιαμαντόπουλος Γεώργιος ἀπὸ τοῦ σώματος τοῦ μηχανικοῦ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν.

Τὴν αἰτηθεῖσαν ἀποστρατεῖαν ἔλαβον

'Ο λοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ Θεόδωρος Μουστάκης, προδιβα-
σθεὶς ταγματάρχης, καὶ ὁ ἀνθυπασπιστῆς Φαρμάκης Γεώρ-
γιος, προδιβασθεὶς ἀνθυπολοχαγός.

'Απεβίωσεν ὁ ἀπόστρατος ἀντισυνταγματάρχης Σίτας Φί-
λιππος τὴν 21 εἰς Ἀθήνας.

'Αρ. 9, Φεβρ. 3. Περί τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας τοῦ ἐξ Ἀταλάντης
Κωνσταντῖνου Ἀθανασίου ἢ Ῥώσσου.

Πρόσκλησις νὰ ἀναφέρῃ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ἡ ἀρχή, ὑφ' ἣν ὑπῆρτησεν ἀπὸ τὸ 1842—1854 ὁ ἐξ Ἀταλάντης Κωνσταν-
τῖνος Ἀθανασίου ἢ Ῥώσσος, περὶ τῆς καταστάσεως ταύτης.

'Αρ. 10, Φεβρ. 3. Περί συντάξεως μηνύσεως καὶ υποβολῆς
ἐγγράφων κατὰ φυγοστρατῶν.

"Οτι ἐνόσω εἰδικὸς νόμος ἡ ὀργανικὴ τις διάταξις δὲν ἐκδί-
δεται, τὴν μὲνυσιν καὶ τὸ ἐγγράφον φυγοστρατείας κατὰ ἐφέ-
δρου, νεοσυλλέκτου κληρούχου, ἢ ἐθελοντοῦ ἢ ἀντικαταστάτου,
μὴ προστερχομένου ἐντὸς 30 ἡμερῶν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον του
ἀπὸ τῆς περὶ τούτου ἐκδιδομένης διαταγῆς, δεόν νὰ ἐκδίδωσιν
ἢ μὲν στρατολογικὴ ἐπιτροπὴ, ἂν ὁ ἀνὴρ ἀπέδρα κατὰ τὴν
ὑπ' αὐτῆς ἀποστολὴν του, εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον πρὶν ἢ παρα-
δοθῇ τῇ χωροφυλακῇ· ἢ δὲ ἐπιτόπιος χωροφυλακὴ (σχετικὴ
μερραρχία), ἀφ' ἧς αὕτη διέταξε τὴν εἰς τὸ τάγμα μεταγωγὴν
του, ἐὰν ἀπέδρα ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης.

Ἄρ. 11, Φεβρ. 8. Περὶ μεταθέσεως εἰς ἀποταξίαν τοῦ συνταγματάρχου τῆς χωροφυλακῆς Ἀναστασίου Πλέσσα.

Διὰ διατάγμ. τῆς 7 φεβρ. καὶ ἕνεκα 1ον βαρέων πταισμάτων κατὰ τῆς πειθαρχίας, 2ον ἕνεκα παραπτώματος ἀφορῶντος τὴν στρατιωτικὴν τιμὴν χορηγεῖται δὲ αὐτῷ σύνταξις ἀποτάξεως τὰ $\frac{2}{3}$ τοῦ ἐλαχίστου ὅρου τῆς συντάξεως ἀποστρατείας τοῦ βαθμοῦ του ἰσοβίως.

Ἄριθ. 12, Φεβρ. 10. Περὶ κοινοποιήσεως πίνακος καταδικαστικῶν ἀποφάσεων τῶν δύο διαρκῶν στρατοδικείων κατὰ τὸ ἔτος 1872.

Ἄριθ. 13, Φεβρ. 16. Περὶ ἐκφράσεως εὐαρεσκείας εἰς τὸν στρατὸν.

Διὰ τὴν ἀκριβῆ πληρωσιν τοῦ καθήκοντος ἐκ μέρους τῶν ἐκλογικῶν ἀποσπασμάτων κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογάς.

Ἄριθ. 14, Φεβρ. 21. Περὶ ἐκτελέσεως θανατικῆς ποινῆς.

Τὴν πρωίαν τῆς 12 τοῦ μηνὸς Φ. εἰς θέσιν «Βελήμπαμπα» τῆς Χαλκίδος ἐξετελέσθη ἡ διὰ τουφεκισμοῦ εἰς θάνατον καταδίκη τοῦ στρατιώτου τοῦ 2^{ου} πεζ. τάγματος Φραντζέσκου Κουκουλά, ἕνεκεν βιασμοῦ εἰς παρά φύσιν ἀσέλγειαν καὶ φόνου.

Ἄρ. 15, Φεβρ. 23. Περὶ μεταθέσεως ἀνθυπασπιστῶν εἰς ἀποστρατείαν.

Δυνάμει Ὑ. Βασιλικῆς διατάγματος τῆς 20 Φεβρουαρίου προεβιάσθησαν ἀνθυπολοχαγοὶ καὶ ἐτέθησαν εἰς ἀποστρατείαν συμφώνως τοῖς ἀπὸ 15 Νοεμβρ. 1864 ἤΑ', καὶ ἀπὸ 27 Μαΐου 1871 ΥΓ' νόμοις οἱ ἐξῆς, Ἡλίας Μανταγαρέας δραχ. 70, Δημήτριος Ζερβάκος δρ. 68, Βασίλειος Σαμπάτης δρ. 60, Νικόλαος Κοροδούλης δρ. 60, Λεωνίδας Χωματιανὸς δρ. 60, Θεόδωρος Ἀνδρέου δρ. 58, Ἰωάννης Παππαδόπουλος δρ. 54, Θεόδωρος Χαλβατζιώτης δρ. 54, Γρηγόριος Γεντραλάκος δρ. 54, Ἀθανάσιος Πατακιάς δρ. 52, Κωνσταντῖνος Θελόπουλος δρ. 52, Θεόδωρος Ἀνδρέοπουλος δρ. 50, Βασίλειος Βόνιος δρ. 50 καὶ Γεώργιος Κουτοκρᾶς δρ. 40.

Ἄριθ. 16, Φεβρ. 19. Περὶ οἰκονομικῶν ἐπιθεωρήσεων.

Τῶν διαφόρων σωμάτων καὶ στρατιωτικῶν καταστημάτων ὑπὸ τῶν τεσσάρων οἰκονομικῶν ἐπιθεωρητῶν (ιδὲ λεπτομέρειαν ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ).

Ἄριθ. 17, Φεβρ. 25. Μεταβίβασις ἀγγελίας.

Ἐκδόσεως συγγράμματος ὑπὸ Θ. Βενιζέλου.

Ἄριθ. 18, Φεβρ. 26. Περὶ προσθήκης φαρμάκων εἰς τὸν φαρμακευτικὸν ἔλεγχον.

(Ἰδὲ ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ λεπτομέρειαν).

Ἄριθ. 19, Μαρτίου 3. Περὶ μεταβολῶν κατὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον.

Κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα Φεβρουάριον ἔλαβον χώραν εἰς τὸν στρατὸν αἱ ἐξῆς μεταβολαί.

Μετετέθησαν ὁ λοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ Μ. Λεβίδης, ὁ υπολοχαγὸς Μ. Δόξας καὶ ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Ἰωάννης Κωλέττης ἀπὸ τοῦ τάγματος τοῦ πυροβολικοῦ εἰς τὸν λόχον τῶν τεχνικῶν τοῦ ναυστάθμου. Ὁ ὑπολοχαγὸς Κωνσταντῖνος Σμολένσκης ἀπὸ τοῦ Στρατιωτικοῦ Σχολείου εἰς τὸ τάγμα τοῦ πυροβολικοῦ. Ὁ λοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ Λεωνίδας Ἀποστολίδης ἀπὸ τοῦ 8ου εἰς τὸ 10ον τοῦ πεζικοῦ.

Ἀνεκλήθησαν εἰς ἐνέργειαν οἱ ἐν διαθεσιμότητι λοχαγοὶ τοῦ πεζικοῦ Ἀγγελινίδης Ὀδυσσεὺς εἰς τὸ 8ον τοῦ πεζικοῦ, Νικόλαος Κονταράτος εἰς τὸ 1ον τῶν εὐζώνων.

Διωρίσθη ὑπασπιστὴς τοῦ τάγματος τῶν σκαπανέων ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ αὐτοῦ τάγματος Λάμπρος Νάκος.

Τὴν αἰτηθεῖσαν ἀποστρατείαν ἔλαβεν ὁ ἐν ἀργίᾳ ταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ Συνοδινὸς Γεώργιος, προβιβασθεὶς ἀντισυνταγματάρχης.

Ἐτέθη εἰς ἀπόταξιν διὰ βαρέα πταίσματα κλπ. ὁ συνταγματάρχης τῆς χωροφυλακῆς Ἀγαστάσιος Πλέσσα.

Ἀπέβιασαν ὁ ἀπόστρατος ἀντισυνταγματάρχης Γ. Βαλτι-

νός εἰς Μεσολόγγιον, ὁ ἀπόστρατος ὑπεπιμελητὴς Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος εἰς Μεσολόγγιον, ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ 10ου τάγματος Δαγαλαρῖδης Μελέτιος εἰς Στυλῖδα.

Ἄριθ. 20, Μαρτίου 7. Περὶ συντάξεως καταλόγων ἠθικῶν ἀμοιβῶν.

Θέλουσι συντάσσεσθαι ὑπὸ τῶν ἀποσπασματάρχων τῆς δημοσίου ἀσφαλείας, ὑποβάλλεσθαι δὲ πρὸς τοὺς σχετικὸς διοικητὰς τοῦ μεταβατικοῦ, οἵτινες θέλουσι ἐκφέρειν τὴν γνώμην των, ὑποβάλλοντες κατόπιν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ἀπ' εὐθείας ἢ διὰ τοῦ σχετικοῦ ἀρχηγοῦ, ἐὰν κῆται ὑπὸ ἀρχηγείον, ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ ἀρχηγὸς ἐκφέρει καὶ οὗτος τὰς κρίσεις αὐτοῦ.

Ἄριθ. 23, Μαρτίου 7. Περὶ ἀποστολῆς συνδρομῶν.

Τοῦ «Λογιστηρίου», τοῦ ἐκδοθέντος ὑπὸ τοῦ λοχαγοῦ τοῦ μηχανικοῦ Δ. Παππαγεωργίου.

Ἄριθ. 22, Μαρτίου 8. Περὶ ἐπιμαθίου μεταβατικῆς ὑπηρεσίας.

Διατάσσεται, ὅπως ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου τὸ δωδεκάλεπτον ἐπιμίσθιον, τὸ παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν χορηγούμενον τοῖς μεταβατικοῖς, φέρεται εἰς τὰς ἀποθέσεις τῶν σωμάτων, δίδεται δὲ τοῖς μετρητοῖς εἰς τοὺς ἀνδρας, οἵτινες ἔχουσι πίστωσιν εἰς τὴν κατάθεσιν τοῦ ἱματισμοῦ αὐτῶν, ἀποσβέννυται δὲ δι' αὐτῶν ἢ εἰς ταύτην χρέωσις τῶν λοιπῶν ἀνδρῶν.

Ἄρ. 23, Μαρτίου 12. Περὶ τῆς ἐργασίας τοῦ στρατοῦ εἰς τὸ ὀπλοστάσιον καὶ τὰς ἐφορείας ὕλικου.

Διατάσσεται ἡ ἀπόλυσις τῶν ἰδιωτῶν ἐργατῶν τοῦ Ὀπλοστασίου, ἐκτὸς δύο χρησιμευόντων εἰς τὴν λέμβον τοῦ καταστήματος καὶ τὰς ἐργασίας τοῦ ἀνεγειρομένου πυριτιδοποιείου πρὸς δὲ, ὅπως αἱ ἐργασίαι τῶν ἐφορειῶν ὕλικου ἐνεργῶνται δι' ἀγγαρειῶν τοῦ πυροβολικοῦ καὶ πεζικοῦ.

Ἄρ. 24, Μαρτίου 14. Περὶ ἐπιστροφῆς συνταγῶν ἀξιωματικῶν.

Διατάσσεται ἡ ἀπὸ τῶν σωμάτων ἢ καταστημάτων ἀπο-

στολή τῶν συνταγῶν, ὧν τὸ ἀντίτιμον ἐκρατήθη ὑπὸ τῶν λαβόντων τὰ φάρμακα ἀξιωματικῶν, διαταγῇ τοῦ ὑπουργείου.

Ἄρ. 25, Μαρτίου 14. Περὶ μεταβολῶν εἰς τὸ πεζικόν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α' κτλ.

Προτάσει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Προβιβάζομεν

πρὸς πλήρωσιν χηρευσουσῶν θέσεων κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος εἰς τὸ πεζικόν, ἀντισυνταγματάρχας τοὺς ταγματάρχας Κοσκινᾶν Διανύσιον εἰς τὸ 2ον τάγμα τοῦ πεζικοῦ, Δεληγιάννην Δημήτριον Β. ἐπίτροπον τοῦ ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου, Καπετανάκην Ἀντώνιον εἰς τὸ 1ον τάγμα τῶν εὐζώνων, Τσῆρον Δημήτριον τοῦ 10 πεζικοῦ, Τσακάκην Ἰωάννην εἰς τὸ 7ον τάγμα τοῦ πεζικοῦ.

Ταγματάρχας τοὺς λοχαγοὺς α. τάξεως Χαρώνην Νικόλαον εἰς τὸ 3ον τάγμα τοῦ πεζικοῦ, Ταμβακᾶν Σπυρίδωνα εἰς τὸ 7ον τάγμα τοῦ πεζικοῦ, Λιακόπουλον Βασίλειον εἰς τὸ 2ον τῶν εὐζώνων, Κουρμούλην Γεώργιον ὑποφρουραρχον Ναυπλίου, Τζαμάλαν Παναγιώτην.

Λοχαγοὺς β. τάξεως τοὺς ὑπολοχαγοὺς Μακρῆν Νικόλαον β. εἰς τὸ 1ον πεζικοῦ, Μπαμπούκην Σπυρίδωνα εἰς τὸ 7ον τάγμα τοῦ πεζικοῦ, Μητρόπουλον Κωνσταντῖνον εἰς τὸ 1ον τῶν εὐζώνων, Ἀσουτζάκον Πέτρον εἰς τὸ 1ον τοῦ πεζικοῦ, Γκίλλην Νικόλαον εἰς τὸ 10 τοῦ πεζικοῦ, Μαμούρην Γεώργιον εἰς τὸ 3ον τοῦ πεζικοῦ, Σαράτζογλου Θεμιστοκλῆν εἰς τὸ 3ον τοῦ πεζικοῦ, Ταμβακόπουλον Ἰωάννην εἰς τὸ 2ον τοῦ πεζικοῦ, Ἡλιάδην Ἰωάννην εἰς τὸ 8ον τοῦ πεζικοῦ, Ἀντζουλήν Γεώργιον εἰς τὸ 1ον τῶν εὐζώνων, Τσῆρον Σπυρίδωνα εἰς τὸ 2ον τῶν εὐζώνων Ἰωαννίδην Σπυρίδωνα εἰς τὸ 7ον τοῦ Πεζικοῦ, Γιουρούκον Θεμιστοκλῆν εἰς τὸ 4ον τῶν Εὐζώνων,

Βότζαρην Ἰωάννην εἰς τὸ 9ον τοῦ Πεζικοῦ, Μπούρμπαχην Δημήτριον.

Ἵπολοχαγοὺς τοὺς ἀνθυπολοχαγοὺς

Ματθαίοπουλον Θεόδωρον εἰς τὸ στρατ. σχολεῖον διαχειριστήν, Μπαῖρακτάρην Δημήτριον εἰς τὸ 3ον τοῦ πεζικοῦ, Κάρτην Δημήτριον εἰς τὸ 4ον τοῦ Πεζικοῦ, Κρεμμύδαν Ἰωάννην διαχειριστήν τοῦ 1ου τῶν Εὐζώνων, Παππαστρατηγάκην Μιχαήλ διαχειριστήν τοῦ Τάγματος τῶν Σκαπανέων, Ἀντωνιάδην Ἀθανάσιον εἰς τὸ 5ον τοῦ Πεζικοῦ, Βελισσαρίου Κομνηνὸν εἰς τὸ 7ον τοῦ Πεζικοῦ, Γονατᾶν Ἡρακλῆν εἰς τὸ 4ον τοῦ Πεζικοῦ, Λούρον Εὐθύμιον εἰς τὸ 3ον τοῦ Πεζικοῦ, Καλιαμβάκον Δημήτρ. εἰς τὸ 10ον τοῦ πεζικοῦ, Μουκάκον Ξενοφῶντα διαχειριστήν παρὰ τῇ Χωροφυλακῇ, Φραγκούλην Εὐστράτιον εἰς τὸ 3ον τοῦ Πεζικοῦ, Καρατζᾶν Νικόλαον εἰς τὸ στρατιωτικὸν Λογιστήριον, Πρωτόπαππαν Τριαντάφυλλον εἰς τὸ 10ον Πεζικοῦ, Βαρδῆν Νικόλαον τοῦ 9ου Πεζικοῦ, Καζάνην Χ. Δημήτριον τοῦ 10ου Πεζικοῦ.

Κατ' ἐκλογὴν

Ἀνθυπολοχαγοὺς τοὺς ἀνθυπασπιστὰς Θωμόπουλον Γεώργιον εἰς τὸ 4ον πεζικοῦ, Ἀποστολόπουλον Σωτήριον διαχειριστήν παρὰ τῇ χωροφυλακῇ, Μαυροδῆμον Γεώργιον εἰς τὸ 3ον τοῦ πεζικοῦ, Μπούνιαν Ἰωάννην εἰς τὸ 4ον τῶν εὐζώνων, Μούρτον Γεώργιον εἰς τὸ 5ον τοῦ πεζικοῦ, Γαλῆν Δημήτριον εἰς τὸ 2ον τῶν εὐζώνων, Παρίσην Δημήτριον εἰς τὸ 1ον πεζικοῦ, Τσάκναν Ἰωάννην εἰς τὸ 1ον τῶν εὐζώνων, Λαντζόπουλον Κωνσταντῖνον εἰς τὸ 5ον πεζικοῦ, Στουρνάραν Βασίλειον εἰς τὸ 3ον τῶν εὐζώνων, Δερμάνην Σπυρίδωνα εἰς τὸ 5ον πεζικοῦ, Ἀλεξάνδρου Ἠλίαν εἰς τὸ 10ον πεζικοῦ, Θάνου Δημήτριον εἰς τὸ 2ον εὐζώνων, Αἰσώπιδην Ἀντώνιον εἰς τὸ 1ον πεζικοῦ, Βόρσαν Ἰωάννην εἰς τὸ 9ον πεζικοῦ, Κτένᾶν

Ἰωάννην εἰς τὸ 10ον πεζικοῦ, Δεσύλλαν Μιχαήλ εἰς τὸ 7ον πεζικοῦ, Δεσύλλαν Μάρκον εἰς τὸ 5ον πεζικοῦ, Ἀξελὸν Νικόλαον εἰς τὸ 9ον πεζικοῦ, Στράτον Κωνσταντῖνον εἰς τὸ 6ον πεζικοῦ, Μακρῆν Δημήτριον εἰς τὸ 6ον πεζικοῦ, Ζυγομαλαῖν Ἰωάννην εἰς τὸ 9ον πεζικοῦ, Νιχογιαννόπουλον Ἀργύριον εἰς τὸ 4ον εὐζώνων.

Ἐπιλοχίας Ἀλεξόπουλον Ἀθανάσιον, Αἰγινίτην Παναγιώτην, Πλατοῦτσαν Λεωνίδα, Μαγκανάραν Μιλτιάδην, Παρίσην Νικήταν.

Τοὺς ἀποτελεσματικῶς εὐδοκίμησαντας κατὰ τῆς ληστείας Ἐπιλοχίας Κλάγκαν Ἰωάννην, Μαυροδῆμον Ἐπαμεινώνδαν, Μαυρολιθαρίτην Χρῆστον.

Τοὺς λοχίας Θεοφιλόπουλον Κωνσταντῖνον καὶ Μερεντίτην Μιλτιάδην.

Μετατίθεμεν

Τοὺς ἀντισυνταγματάρχας Γεώργιον Μεσηνέζην ἀπὸ τοῦ 4ου πεζικοῦ εἰς τὸ 3ον τῶν εὐζώνων, Κωνσταντ. Δημητριάδην ἀπὸ τοῦ 7ου πεζικοῦ εἰς τὸ 4ον τῶν εὐζώνων.

Τοὺς ταγματάρχας Καραϊτσάκην Σπυρίδωνα ἀπὸ τοῦ 3ου εἰς τὸ 1ον πεζικοῦ, Κρήτην Γεώργιον ἀπὸ τοῦ 2ου εἰς τὸ 3ον τῶν εὐζώνων.

Τοὺς λοχαγοὺς Ἀντζουλίτην Ὀδυσσεά ἀπὸ τοῦ 2ου τάγμ. τοῦ πεζικοῦ εἰς τὸ 2ον Διαρκές Στρατοδικεῖον ὡς ἀντεισηγητήν, Μπάρμπανον Θωμᾶν ἀπὸ τοῦ 1ου εἰς τὸ 2ον τοῦ πεζικοῦ.

Εἰς τὸν αὐτὸν ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν

Δ. ΓΡΙΒΑΣ.

Ἄρ. 26, Μαρτίου 17. Περὶ προμηθείας ὀλικοῦ στολῆς ἀξιωματικῶν.

Ἄγγελία ὅτι τὸ ἐν Ἀθήναις ἐμπορικὸν κατάστημα τῶν Γάλλων ἀδελφῶν Φιλίππου ἀναλαμβάνουσι τοιαύτας προμηθείας, πιστοῦντες τοὺς κυρίους ἀξιωματικούς καὶ ἀνθυπασπιστὰς ἐπί ποσῶν ὠρισμένων, ἐξοφλουμένου τοῦ χρέους διὰ μηνιαίων κρατήσεων.

Ἄρ. 27, Μαρτίου 21. Περὶ εἰσπράξεων τοῦ μετοχικοῦ ταμείου.

Τὰ ταμεῖα τῶν καταστημάτων καὶ σωμάτων στρατοῦ πέμπουσι κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς εἰς τὸ μετοχικὸν ταμεῖον τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ τὰς ὑπὲρ αὐτοῦ ἐνεργουμένης κρατήσεις διὰ τῶν ὑποκαταστημάτων τῶν Τραπεζῶν.

Ἄρ. 28, Ἀπριλίου 5. Τηλεγραφικὴ διαταγή.

Ἄρ. 29, Ἀπριλίου 2. Μεταβίβασις ἀγγελίας.

Ἐκδόσεις συγγράμματος ὑπὸ Σ. Ἀντωνιάδου.

Ἄρ. 30, Ἀπριλίου 5. Περὶ μεταβολῶν κατὰ τὸ μῆνα Μάρτιον.

Κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα Μάρτιον ἔλαβον χώραν εἰς τὸν στρατὸν αἱ ἐξῆς μεταβολαί:

Προϋβιβάσθησαν

Ἀντισυνταγματάρχαι οἱ ταγματάρχαι τοῦ πεζικοῦ Κοσκινᾶς Διονύσιος, Δεληγιάννης Δημήτριος, Καπετανάκης Ἀντώνιος, Τζήρος Δημήτριος, Τσακᾶκης Ἰωάννης.

Ταγματάρχαι οἱ λοχαγοὶ Χαρώνης Νικόλαος, Ταμβακᾶς Σπυρίδων, Λιακόπουλος Βασίλειος, Κουρμούλης Γεώργιος, Τζαμάλας Παναγιώτης καὶ ὁ τοῦ μηχανικοῦ Χρυσοβέργης Χαρχάλαμπος.

Ἐπιμελητὴς ὁ λοχαγὸς τῆς οἰκονομίας Ἰωαννίδης Κωνσταντῖνος.

Λοχαγοὶ β' τάξεως οἱ ὑπολοχαγοὶ τοῦ πεζικοῦ Μακρῆς Νικόλαος Β', Μπαμπούκης Σπυρίδων, Μητρόπουλος Κωνσταντῖνος, Λευτσᾶκος Πέτρος, Γκίλλης Νικόλαος, Μαμούρης

Γεώργιος, Σαρᾶτζογλους Θεμισοκλῆς, Ταμβακόπουλος Ἰωάννης, Ἡλιάδης Ἰωάννης, Ἀντζουλᾶς Γεώργιος, Τοῦρος Σπυρίδων, Ἰωαννίδης Σπυρίδων, Γιουροῦκος Θεμιστοκλῆς, Βότσαρης Ἰωάννης, Μπούρμπαχης Δημήτριος.

Ἐπολοχαγοὶ οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ Ματθαίουπολος Θεόδωρος, Μπατρακτάρης Δημήτριος, Κάτρης Δημήτριος, Κρεμμύδας Ἰωάννης, Παππαστρατηγάκης Μιχαήλ, Ἀντωνιάδης Ἀθανάσιος, Βελισσαρίου Κομνηνός, Γονατᾶς Ἡρακλῆς, Λούρος Εὐθύμιος, Καλλιαμβάκος Δημήτριος, Μουκάκος Ξενοφῶν, Φραγκούλης Εὐστράτιος, Καρατζᾶς Νικόλαος, Πρωτόπαππας Τριαντάφυλλος, Βαρδῆς Νικόλαος, Καζάνης Χ. Δημήτριος.

Ἀνθυπολοχαγοὶ οἱ ἀνθυπασπισταὶ Θωμόπουλος Γεώργιος, Ἀποστολόπουλος Σταῦρος, Μαυροδῆμος Γεώργιος, Νιχογιαννόπουλος Ἀργύριος, Μπούνιας Ἰωάννης, Μοῦρτος Γεώργιος, Παρίσης Δημήτριος, Τσάκνας Ἰωάννης, Λαντζόπουλος Κωνσταντῖνος, Στουρνάρας Βασίλειος, Δερμάνης Σπυρίδων, Ἀλεξάνδρου Ἡλίας, Γαλλῆς Δημήτριος, Θάνου Δημήτριος, Αἰσωπίδης Ἀντώνιος, Βόρσας Ἰωάννης, Κτενᾶς Ἰωάννης, Δεσύλλας Μιχαήλ, Ἀξελὸς Νικόλαος, Στράτος Κωνσταντῖνος, Μακρῆς Δημήτριος, Ζυγομαλᾶς Ἰωάννης.

Μετετέθησαν

Οἱ λοχαγοὶ τοῦ πεζικοῦ Ἀντωνιόπουλος Δημήτριος ἐκ τῆς θέσεως ἀντεισηγητοῦ παρὰ τῷ Α' διαρκεῖ στρατοδικεῖω εἰς τὸ θον τάγμα τοῦ πεζικοῦ, Βελλόπουλος Ἀθανάσιος ἀπὸ τοῦ θου τάγματος τοῦ πεζικοῦ εἰς τὸ Α' διαρκές στρατοδικεῖον ὡς ἀντεισηγητῆς.

Οἱ ὑπολοχαγοὶ τοῦ μηχανικοῦ Τσαμαδὸς Νικόλαος ἀπὸ τοῦ τάγματος τῶν σκαπανέων εἰς τὸ στρατιωτικὸν σχολεῖον ὡς καθηγητῆς, Μπροῦσκος Βασίλειος ἀπὸ τοῦ σώματος τοῦ μηχανικοῦ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν καὶ

Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Παππαδιαμαντόπουλος Γεώργιος ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν εἰς τὸ σῶμα τοῦ μηχανικοῦ.

Τὴν αἰτηθεῖσαν ἀποστρατείαν ἔλαβεν ὁ λοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ Ἀγάθων Βουγιούκας, προβιβάσθεις ταγματάρχης.

Ἀπεβίωσαν

Ὁ στρατηγὸς Ριχάρδος Τζούριτς εἰς Ἀθήνας, ὁ λοχαγὸς τοῦ 7ου τάγματος Βλαχόπουλος Διομήδης εἰς Ζάκυνθον, ὁ ἀπόστρατος Ταγματάρχης Σούλης Δημήτριος εἰς Καλάμας, οἱ ὑπολοχαγοὶ τῆς φάλαγγος Ζηγούρης Γεώργιος εἰς Λαμίαν, Ἀνδρέου Ἀντώνιος εἰς Ἀθήνας.

Ἀριθ. 31, Ἀπριλίου 6. Περὶ ἀπαγορεύσεως τοῦ ποιεῖσθαι χρῆσιν ἰδιαιτέρων τῶν δημοσίων εἰδῶν.

Οἱ ἐπιτρέποντες τοῦτο ἀρμόδιοι ὑπόλογοι θέλουν καταδικάζεσθαι εἰς τὴν ἀπότισιν τοῦ ἔλου τῆς τιμῆς τοῦ παραχωρουμένου εἴδους, πρὸς δὲ καὶ τιμωρεῖσθαι.

Ἀριθ. 32, Ἀπριλίου 11. Περὶ μεταθέσεως ἀνθυπασπιστῶν εἰς ἀποστρατείας.

Οἱ κάτωθι ἐπ' ἀορίστῳ ἀδείᾳ διατελοῦντες ἀνθυπασπισταὶ προϋδιδάσθησαν Ἀνθυπολοχαγοὶ δυνάμει Ὑψ. Βασιλ. Διαταγμάτων τῆς 5ης τρ. μηνὸς καὶ ἐτέθησαν εἰς ἀποστρατείαν συμφώνως μὲ τούς ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1864 ἤΑ' καὶ ἀπὸ 27 Μαΐου 1871 ἤΓ'. νόμους μὲ τὴν ἀπέναντι ἐκάστου ἐνόματος σημειουμένην σύνταξιν.

Κοσμάς Κωστόπουλος δρ. 50, Ἀθ. Ν. Ἰατροῦ δρ. 48, Βασίλειος Ι. Παναγιώτου δρ. 44, Ἀντώνιος Λαουτάρης δρ. 44, Ἀπόστολος Φιλίππου δρ. 44, Νικόλαος Τσόκος (τοῦ Ἰππικοῦ) δρ. 44, Παντολέων Θεοδώρου (Ὑλικ. Πυροβολ.) δρ. 50 καὶ Γεώργιος Δεϊλάκης (Ὑλικ. Πυροβολ.) δρ. 42.

Κατὰ συνέπειαν προσκαλοῦνται τὰ κατὰ τόπους Φρουραρ-

χεῖα καὶ αἱ Μοιραρχίαι τῆς Χωροφυλακῆς νὰ κοινοποιήσωσιν αὐτοῖς, ὅτι ὀφείλουσι νὰ δηλώσωσιν ἐκ νέου τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, παρ' οὗ θὰ λαμβάνωσι τὴν σύνταξιν των ἀρχομένην ἀπὸ τῆς πρὸς τὸ αὐτὸ Ὑπουργεῖον κοινοποιήσεως παρ' ἡμῶν τῶν ἀνωτέρω Ὑψ. Βασιλ. Διαταγμάτων.

Ἀριθ. 33 Ἀπριλίου 12. Περὶ χορηγήσεως συνδρομῆς.

Εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ἐφόρους διὰ τὴν δήλωσιν τῶν ζώων καθ' ὅλον τὸ κράτος.

Ἀριθ. 34, Ἀπριλίου 13. Περὶ τρόπου παραπομπῆς ἀξιωματικῶν ἐνώπιον τῶν ὑγειονομικῶν ἐπιτροπῶν.

Ἐπανερχεται ἡ ἰσχὺς τῆς ἀπὸ 16 Ἀπριλίου 1859 ὑπ' ἀρ. 5,362 Υ. Δ., καταργουμένης τῆς ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1867 ὑπ' ἀριθμὸν 7,058.

Ἀριθ. 35, Ἀπριλίου 14. Περὶ προμηθείας εἰδῶν στολῆς ἀξιωματικῶν.

Σχετικὴ πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 26 τῆς 17 Μαρτίου ε. ε.

Ἀριθ. 36, Ἀπριλίου 15. Περὶ ἀπονομῆς ἠθικῆς ἀμοιβῆς.

Ἐπὶ τῷ ἀποτελέσματι τῆς λαβούσης χώραν συμπλοκῆς ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ μετὰ τοῦ ὑπὸ τὸν ἀνθυπολοχαγὸν Ἠλίαν Ἀλεξάνδρου ἀποσπάσματος τοῦ 10ου πεζ. Τάγματος καὶ τῶν ἠνωμένων ληστοσυμμοριῶν Βελοῦλα, Ζίκα καὶ Πατσᾶ, καθ' ἣν ἐφρονεῦθησαν δύο λησταὶ καὶ ἐπληρώθησάν τινες, διετάχθησαν τὰς.

Διὰ Β. Διατάγματος ἀπὸ 14 μεσοῦντος ἐ π η ν ἐ θ η ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ 10ου πεζ. τάγματος Ἠλίας Ἀλεξάνδρου διὰ τὴν φρόνησιν καὶ γενναϊότητα, ἣν ἐπεδείξατο κατὰ τὴν προκειμένην περίστασιν.

Προβιβάζονται

Δεκανεῖς πρὸς πλήρωσιν χηρευουσῶν θέσεων εἰς τὸ 10ον

πεζ. τάγμα οί στρατιῶται Νικόλαος Λαγγαδιώτης, ἀριστεύσας καὶ λαβῶν τρεῖς πληγὰς κατὰ τὴν συμπλοκὴν, καὶ Δημήτριος Μπερτάνος ἰδιοχείρως φονεύσας τὸν ἓνα τῶν δῶν ληστῶν.

Ἐ π α ι ν ο ὦ ν τ α ι

Ὁ δεκανεὺς Κ. Καραγιαννούλης καὶ οἱ στρατιῶται Ἄνας Μπουρνός καὶ Ἰωάννης Καρκούλης, συντελέσαντες εἰς τὸ προκείμενον κατόρθωμα.

Ἀριθ. 37, Ἀπριλίου 19. Περὶ ἀπότισεως τοῦ τμήματος 180 καππῶν.

Ἀνατεθείσης εἰς τὸ 4ον πεζικὸν τάγμα τῆς ἐν Τριπέλει δὴ δημοσίου διαγωνισμοῦ κατασκευῆς 300 καππῶν, σταλεισῶν δὲ ἐκ τούτων 180 εἰς τὸ 5 καὶ 8 πεζικὸν καὶ εὐρεθεισῶν τούτων κακῆς ποιότητος καὶ μὴ συμφῶνων πρὸς τὸ δεῖγμα, κατεδίκασε τὸ ὑπουργεῖον τὴν ἐπιτροπὴν, ἥτις παρέλαβεν αὐτάς, εἰς τὴν ἀπότισιν τοῦ τμήματος αὐτῶν, ἥτοι δρ. 3555.

Ἀριθ. 38. Περὶ συνάξεως ἰατρικῶν ἐνδείξεων πρὸς χρῆσιν λουτρῶν.

Διατάσσονται οἱ ὑγειονομικοὶ ἀξιωματικοὶ ὅπως μὴ χορηγῶσιν ἐνδείξεις περὶ παραπομπῆς εἰς τὰ ἱαματικά λουτρά ἢ μόνον πρὸς τοὺς παρ' αὐτῶν τῶν ἰδίων ἐπισκεπτομένους, ἐν αἷς ἐνδείξεσι δεῖ νὰ ἀναφέρονται λεπτομερῶς τὰ ὑπὸ τῶν ἱατρῶν τεθέντα ἐν χρῆσει μέσα πρὸς θεραπείαν τοῦ πάσχοντος καὶ ἐὰν ἔγινε καὶ ἄλλοτε χρῆσις τῶν λουτρῶν.

Ἀριθ. 39, Μαΐου 3. Μεταβολαὶ κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον.

Κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα ἔλαβον χώραν εἰς τὸν στρατὸν αἱ ἐξῆς μεταβολαί.

Π ρ ο ὕ β ι β ᾶ σ θ η σ α ν

Ἀντισυνταγματάρχης τοῦ Ἴππικοῦ ὁ μοίραρχος Γεράσιμος Κόκκινος.

Εἰς τὸ Πυροβολικὸν

Ταγματάρχης ὁ λοχαγὸς Κακαναράκης Γεώργιος, διορισθεὶς ὑποδιοικητὴς τοῦ τάγματος τοῦ Πυροβολικοῦ.

Ἵπολοχαγοὶ οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ Σαπουνιζάκης Κωνσταντῖνος, Ζορμπᾶς Νικόλαος.

Ἀνθυπολοχαγοὶ οἱ ἀνθυπασπισταὶ Κρεστανίτης Γεώργιος, Γιάνναρος Ἀλέξανδρος, Ἀργυρόπουλος Ἀλέξανδρος.

Ἀνθυπασπιστὴς ὁ ἐπιλοχίας τοῦ ὕλικου τοῦ Πυροβολικοῦ Τσίμας Μιχαήλ.

Εἰς τὸ Πεζικὸν

Ἀνθυπολοχαγοὶ οἱ ἀνθυπασπισταὶ Κεράλας Ἰωάννης, Ὁρεινὸς Παναγιώτης, Μπότζης Νικόλαος, Λελοῦδας Ἀθανάσιος, Νικολαΐδης Γεώργιος, Αἰδιπίδης Θεόδωρος, Καθενιώτης Ἀναστάσιος, Φεντίνας Κωνσταντῖνος.

Μ ε τ ε τ ἑ θ ἡ σ α ν ἔ ν α λ λ ᾶ ξ

Οἱ οικονομικοὶ ἐπιθεωρηταὶ Κερκύρας καὶ Φθιώτιδος ἐπιμελητὴς Μοσχόπουλος Γεώργιος καὶ ὑπεπιμελητὴς Σκοῦφος Στυλιανός.

Ὁ ταγματ. τοῦ Πυροβολικοῦ Σκοῦφος Ἰωάννης μετετέθη ἀπὸ τοῦ Τάγματος τοῦ Πυροβολικοῦ εἰς τὸ Ὀπλοστάσιον ὡς ὑποδιευθυντὴς.

Ἐτέθησαν εἰς διαθεσιμότητα οἱ ἐξῆς ἀξιωματικοὶ ἐκλεχθέντες βουλευταὶ τοῦ πεζικοῦ

Ἀντισυνταγματάρχης Λάμπας Γεώργιος, ταγματάρχης Τζαμάλας Παναγιώτης.

Οἱ λοχαγοὶ Ἰσκού Ἀθανάσιος, Σταΐκος Γεώργιος, Μπουκαούρης Ἀριστείδης, Κατσικογιάννης Χρήστος.

Ὁ ὑπολοχαγὸς Βιρβίλης Ἐπαμεινώνδας.

Τοῦ μηχανικοῦ λοχαγὸς Σοῦτσος Νικόλαος.

Εἰς ἀργίαν δι' ἀπολύσεως ἀπὸ τῆς θέσεως

Ὁ ὑπομοίραρχος Φραγκάκος Δημήτριος.

Ἀπεβίωσαν

Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ Κωστοῦρος Στυλιανὸς εἰς Ἀθήνας.

Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τῆς προικοδοτημένης φάλαγγος Ἀρναουτάκης Κωνσταντῖνος εἰς Χαλκίδα.